

Thầy Nữ Văn Khoa

Truyện giả tưởng dựa theo truyện nổi ngoài

Truyện về một thầy giáo dạy Văn ban năm mua sắm trong suốt thời gian dài dạy học và sau đó phát hiện ra chính bản thân vô cùng phải một số điều khó bởi một số trao đổi mà thầy không bao giờ nghĩ tới cũng nhờ không có lòng mong muốn.

Malcolm Weatherby Covington, bản thân là một nhân tài nổi bật nhận được một vị giáo sư Văn học tại trường đại học Columbia ở New York và là một người đàn ông có một không hai. Là một vị nhân, thầy có thể nói được 7 ngôn ngữ một cách thanh thạo, Thầy cũng những giới về âm, ký, thi họa mà còn rất sáng tác với số bài hát nổi tiếng, nhiều trong số đó đã được công chúng nhiệt liệt tán thưởng.

Ông chỉ 55 tuổi nhưng tóc đã bạc trắng lam chàm hoa râm những thầy văn còn phản phát nét phong độ, cao sang. Thể hình của thầy không khác gì một chàng thanh niên công cấp. Nơi nên diện mạo thì thầy có khuôn mặt khá đẹp trai trong một nam giới mẫu. Con về áo quần của thầy thì đều được rất may ở Luan Nôn – toàn là hàng quý phái, chẳng hạn nhờ là bộ vest may ở Saville Row, bộ áo sơ mi và cà vạt (thầy thích nhất là kiểu áo xếp nếp, áo cánh lớn) được may ở phòng Jermyn và đôi giày da được rất mua ở Thủy Số, Burlington Arcade. Về của thầy và quần lót thì luôn là hàng thổ sản lụa rất tiện. Con kẻ tay thì nhất định phải mua tại Brooks Brothers ở Manhattan.

Thầy Covington còn rất sành về tất cả các loại rượu Pháp: nếu ai đó đưa cho thầy một ly rượu chat nào thì thầy cũng có thể biết tên và ngày tháng của rượu, nơi sản xuất, ngày cả làng nào và nó được dùng loại nào nên bao che. Thầy có thể biết luôn loại nào nên đến từ miền Bắc hoặc là miền Nam!

Không có một người nào có thể biết nhiều nhờ thầy về văn học, nhất là văn học vào thế kỷ 18 – thầy biết tất cả các thơ văn và bài luận nổi tiếng. Thầy còn có bộ nhớ thật kinh khủng, thầy nhớ được long tất cả các tuần báo được đăng trong suốt những thập niên qua. Vì thế thầy được bầu làm chủ tịch của hội Tân Văn Giới vào năm ông chỉ 30, cũng nhờ thành viên của hội Harvard và chơi thể thao ở đó một tuần hai lần. Phong cách của thầy thì thật sang trọng, thầy không taxi, chỉ thích gọi xe limousine hoặc taxi mỗi khi cần mua sắm, hoặc đi ra ngoài dạo mát.

Với số tài năng đó của thầy, chẳng may chốc thầy đã leo lên tới chức chủ tịch các bang ngành hội. Thầy còn được ghi nhận một trong những người công hiến nên văn học cho quốc gia. Hơn 25 năm, thầy Covington luôn nhận được nhiều giải thưởng và được cử làm nhiều hội quan trọng ở Luan Nôn, ở đó tên tuổi thầy đã đóng góp không ít cho tư sách văn học trong Thư viện Hoa Kỳ. Dù sinh trưởng ở Hoa Kỳ (thành phố Manhattan), Thầy văn còn tìm tòi coi rở ở New York với chất giọng Anh-lê chanh chơ.

Thầy đã từng dạy học xa ở nhiều nơi trên thế giới nhờ là Edinburgh, Capetown, Toronto, New Delhi, Auckland, Brisbane hoặc Dublin. Thông thì thầy chỉ dạy theo mùa: du huan về Nam bán cầu vào lúc trời mưa nóng và thông tranh những khu Xích đạo vào mùa hè. Thầy luôn du lịch bằng những ghế ngồi thông hàng và ngủ trong những khách sạn tốt nhất. Dù thầy là một vị giáo sư, những thầy song nhờ một ông hoàng không hôn không kém.

Chẳng bao giờ lập gia đình, và luôn trung thành với những quyển sách mà thầy đã viết hoặc sửa hoặc tổ những bài báo mà thầy viết cho những tạp chí, thầy Covington đã kiếm ra không ít tiền qua bao năm tháng. Thầy thiết khéo léo đã trở thành công việc viết lách mà chẳng ai sánh bằng! Hơn nữa, không nhờ những vị giáo sư nông nghiệp, thầy bỏ xa mọi người về khoản tiền bỏ vào cơ phiếu. Kết quả của số gạt hai đó là thầy song trong một căn biệt thự lớn nam ở một phòng ven sông, gần trường.

o o o

Nếu thầy Covington hoàn mỹ thế kia, thì thầy có chẳng một nhược điểm: đó là bản ba và tình dục, cái mà thầy luôn khát khao không ngừng nên tìm kiếm một số gái đẹp bất cứ lúc nào, có khi 2 hoặc 3 lần trong tuần và có khi nhiều hơn nữa. Năm hai thập niên qua, Ngành Văn Khoa đã luôn giành số đầu tiên cho thầy với biết bao cơ sở sinh văn khoa xinh đẹp ngày thêm tìm hỏi hoặc học phụ đạo, cũng nhờ hiện đang thân xác trình trạng cho thầy...

Thầy, nhờ các bản thân đó, tình cô hay ngẫu nhiên được số đầu tiên không riêng gì bên khu Văn khoa, mà còn về các khu khác nữa – kể cả tổ những học trò trẻ trung luôn can cơ niềm cao hoặc lời giới thiệu tốt nên được tốt nghiệp, những "rui" thay lại bỏ kém về học lười. Khác với những học sinh giỏi, học sinh kém luôn có sức hấp dẫn về thể hình, đồng nhờ chỉ dùng về đẹp của mình nên tìm kiếm niềm cao, hôn là cơ miết mãi với sách vở. Và đó cũng là "con moi" mà thầy luôn luôn săn bắt.

Thầy Covington không chỉ riêng gì học thức cao, thông minh mà còn chuyên về những nghiên cứu tình dục. Những thầy Covington luôn công bằng và ban phát niềm cao hoặc lời giới thiệu tốt cho những ai có khả năng đáp ứng nhu cầu tình dục cho thầy ngày này. Dù thầy không muốn nhận nó, những chuyên ngẫu nhiên hay nên với thầy, số nên bù một niềm với năm nữ sinh thông là kết quả của một ngày phụ đạo mệt mỏi. Rồi thầy luôn dùng hết khả năng văn học của mình nên

chiều gọi năm nữ sinh lên riêng với thầy trong một căn phòng ấm cúng chỉ có hai ngòai và chiếc giường trô trên, với hai thân hình trung trực ...

Một cô học sinh mang bầu là một việc dĩ nhiên có thể xảy ra nếu lỡ sơ sót, những thầy cô mọi tông quan sát thấy với Bệnh viện phụ sản và luôn trả tiền song phang để giải quyết cho những chuyện ngoài đời : phá thai! Nó là phương pháp mà thầy đã áp dụng với khoảng 5, 7 nữ sinh đã tìm đến thầy với những trường hợp không may. Một trong những số đó, đã từng từ từ sau khi phá thai, những cô ta đã không quên để lại là thờ náo cho số xấu hơn nữa và thế là chuyện bí mật của thầy vẫn còn chôn vùi dưới mái trường khu nhà học Văn Khoa .

o O o

Deborah van Arsdale, tuổi 20, sau khi nạp tiền và nộp chấp thuận vào học trường Columbi, ôi nó nàng nộp tiền thiếu nhờ học sinh môi trong số 223 học sinh (phần đông đều là nữ) của thầy.

Cái bay bay giờ nộp giảng lên và chỉ chờ cho con cái mặc cầu . . .

Trong văn phòng nhỏ vào ngày thờ Năm của tháng Giêng, Michael - một trong những ngòai phụ tá dạy của thầy Covington - đang chăm chăm niệm các bài luận văn cho học sinh ở trên bàn, chợt cắt tiếng phá tan bầu không khí vắng lặng:

"Thầy, em nghĩ là thầy nên đọc xem cái này, cái bài 'Triết lý chính trị của Covington' của một học sinh tên Deborah van Arsdale đã viết nó nhờ thầy ..."

Thầy lau lau mặt nhanh nhẹn nhưng không cần phải nhìn lên trong khi vẫn tiếp tục gõ móng tay:

"Hãy cho tôi được yên tĩnh, Michael, tại sao tôi phải tốn thời giờ để đọc bài của một học sinh cấp nhỏ . Tôi đã không thêm đọc chúng cả hôn thập niên này rồi . Chuyện đó phải nộp giảng cho giáo viên thức tạp nhờ anh môi phải,"

"Ne," Michael phản ứng, "cái này thì khác hẳn, thầy hãy đọc xem . Nó nộp viết từ một bài của Covington. Đây, nhìn xem . Tôi mang cho thầy quyển 10 để thầy so sánh," và anh ta đưa một cuốn dạy, lên bang da lên bàn của thầy Covington.

Thầy Covington đọc lướt qua bài viết của trước đó của thầy và không kho khan gì để nhận ra cách của học sinh nó gần giống nhờ của thầy. Khi đọc xong một đoạn, thầy không muốn đọc thêm, bởi vì lời chính tả và ngữ pháp của ngòai nữ sinh này quá nhiều . Có nữ sinh này rồi ràng là an cấp văn của thầy, những nàng lại không an cấp cho khéo léo! Trong cuộc đời của thầy, thầy ghét nhất là ngòai ta an cấp văn của thầy . Thế là thầy cảm thấy máu tăng lên dồn nhờ soi bóng . Thầy giận lắm!

Vào lúc đó, Phoebe Phipps, một học sinh tốt nghiệp nộp thầy ầu ầu, thông hay nên đây để hu hí với thầy mọi thờ Năm, gọi cửa và bước vào .

Cô Phipps rồi ràng thất vọng khi thấy số hiện diện của Michael Butler trong văn phòng, và cái cô ỷ nhờ mà vừa rồi môi trong phòng về sinh nữ cô đã nộp tập nộp chỉ để giành riêng cho thầy khi gặp mặt, lập tức biến nhờ sang thành nghiêm lại . Cô chuyện tam giác cho thầy, nghech mẹp tờ về kho chầu khi cô Butler ở đó, bắt đầu than van:

"Cô một cô . . . một cô Van Arsdale muốn gặp thầy, cô ta dường nhờ sốt san lăm, và đã hỏi tôi nữa cho thầy tam giác này . Cô ta đã nói những nói rằng sẽ trở lại gặp thầy trong 10 phút ."

"Cam ơn, cô Phipps, con chuyện gì nữa không," thầy lắp, cô không bốc bốc chán tổng khi ô trước mặt Michael, và nữa tay lay tam giác bang hai ngón tay , nhờ ngòai giờ nhờ thuộc .

"O, cô Phipps, san đây, cô bài liệt đọc môi . Hãy mang copy 200 tam và mang nên lớp học cho tôi ngay mai . Cam ơn nhiều ."

Thầy nói thêm và nữa cho cô ban liệt kê danh sách học sinh. Cô Phipps, nhìn thầy tức tởm nhờ muốn khóc, coi nhờ lan này cô hút mắt một lan nộp thỏa mãn số đam dục. Và chỉ thoáng im lặng không biết phải nói sao, cô am ọc bỏ rồi .

"Và Michael," thầy nói, "cam ơn đã mang bài nộp này cho tôi . Tôi sẽ thảo luận với cô Van Arsdale khi cô ta trở lại ." thầy trôi qua với hai ngón tay nữa cho Butler lại bài luận . Butler trả lại quyển sách 10 vào ngăn kéo, ngai non chào thầy rồi rồi theo cô Phipps đang rao bước rồi ra ngoài.

Một mình, thầy Covington liếc nhìn vào tờ giấy của cô Phipps nữa, nộp viết ở ngoài, "gửi thầy Covinton." Một vòng tròn nhỏ về khuôn mặt cô ỷ bao quanh cái tên của thầy . Thầy bỗng nghĩ nghĩ, cảm nhận ra một cô học nào đó vút nên, tuy biết rằng cái nguy hiểm mà thầy có thể trả giá thích rằng cho số lên lút của thầy cùng với nữ sinh. Thầy mặc kệ, mong lung nghĩ nghĩ rồi môi tam giác ra và nộp:

"Thầy Covington thân mến, em ngai là đã làm một chuyện xấu với cùng và nó đang am anh trong này em suốt may ngay qua nếu thầy có thể giành chút thì giờ để giải thích cho em thì hay biết may. Đây từ lâu em rất mến mộ tài năng và số hao hoa của thầy . Hy vọng thầy lắp ồng nguyên vọng của em. Ký tên Debby van Arsdale"

Lần nữa, cái vòng tròn nhỏ với khuôn mặt cô ỷ nhờ Deborah về lên chỗ "i" tên thầy và một dấu chấm tháng khieu khích tởm tổng nam kẻ .

Thầy Covington mở ngăn kéo và lấy ra quyển hồ sơ của học sinh. Nhìn lướt qua hàng chữ "A" thầy chẳng nhìn ra cái họ Deborah van Arsdale và ngấm nhìn tấm hình màu nhỏ nhắn của cô nữ sinh trong đó. Khuôn mặt khá xinh – tươi tắn, mắt nâu, mái tóc đen chừa cho thầy chạm, với mái tóc vàng mắt đen dài qua vai. Nàng vẫn một cái áo khoác len màu xanh lơ, và từ đó thầy cảm nhận được nàng có một thân hình... bốc lửa. Ngồi ngấm ngấm mong lung, cuối cùng thầy trả lại quyển sách hình vào chỗ cũ với một cái nhìn trên khuôn mặt tươi cười.

Kể đó, thầy lấy ra quyển danh bạ của học sinh và do xuống bàn tên liệt kê để tìm cái tên "Van Arsdale Deborah". Chẳng khó khăn gì thầy đã hiểu ra vì sao nàng lại kiếm tiền thầy. Thì ra nàng đã thiếu mất một bài viết và 4 bài luận văn khác nữa nên bị điểm kém. Kiểm tra học kỳ thì qua kém và lời phê của trong sổ học bạ rằng: không trả lời được 75% câu hỏi. Bây giờ, thầy Covington còn không thể ngờ được là bài viết của cô nữ sinh này lại qua tay, còn tay hôn nữa học sinh lớp 4 nữa. Và xét về vấn đề cấp văn, thì càng tệ hại hơn. Và thầy không hiểu sao mà nàng được nhận vào trường đại học Van Khoa của Columbia nữa.

Thầy có ý định thảo luận với Arbuckel, ban giám hiệu và với Samuels - người dạy giúp việc của thầy, cũng là người có trách nhiệm giám sát học sinh trước khi nhận vào trường nơi tiếng nói tiếng nói này – về việc học hành của Deborah. Thầy nhớ lại một lần trong tạp chí Times về vấn đề số môn trong hệ thống giáo dục đang xấu hơn...

Chợt nghe một tiếng gõ ở trước cửa, và khi mở ra thầy thấy một khuôn mặt ai đó giống như bức hình thầy thấy trước đó trong quyển sách hình của học sinh. Cô nàng Deborah xuất hiện.

Tấm hình đẹp những con không bằng vẻ đẹp bên ngoài. Van Arsdale Deborah đẹp không thể tả với cặp mắt xanh lơ ngơ ngác chiếu thẳng vào thầy. Thầy từ nhiên đứng dậy và mời nàng vào phòng. Nàng bước vào, nhẹ nhàng khép cửa lại đứng sau, và tiếp tục chớp mắt vào thầy như một con thú săn mồi.

Với vẻ mặt xinh tươi hơn hẳn trước đây nữ tính, cô Van Arsdale đã làm cho thầy Covington phải bất ngờ một nữ sinh thích thú. Hôm nay nàng mặc chiếc áo nylon, mang giày cao gót, mà ít khi thầy thấy ai mặc: bây giờ, nữ sinh thích kiểu áo "Bao Sa Mác" hơn so với đôi giày quần áo màu xanh sáng màu của Doc Marten đã lỗi thời.

Đang nói nàng còn đẹp gấp mấy lần so với số tổng cộng của thầy khi nhìn anh: Cô Van Arsdale thật sự khiêu gợi bất giác thầy Covington không kiềm chế được lòng mình cứ nhìn vào những đôi mắt cam không chớp mắt, quét tướt trên xuống đôi chân thon thả hoàn mỹ của nàng với cái váy ngắn cùn cùn khoe cặp chân dài ôm sát bởi chiếc quần nylon tạo một nét đẹp như bức tượng đã được điêu khắc ta đây cong khéo léo tác giả.

Không có gì có thể diễn tả hết vẻ đẹp của nàng, với khuôn mặt rạng rỡ ngay thò. Với một thoáng mê mẩn niềm vui, thầy vẫn còn mong lung tổng cộng nên ban tay thầy được nắm lấy len cặp chân đó, được vuốt ve lên phía đầu gối và rồi không chán chờ gì mà trượt thang vào bên trên để cảm nhận cái bao vật vờ vờ, và miệng thầy sẽ tham lam cùng ban tay vui và khao khát vực lấy mà uống hết những số bí hiểm cat già ở giữa hai đùi nàng.

Nói đến với cô Van Arsdale, thầy cảm giác một cái gì đó quay ở hai tay nhỏ con chim song đang nhấp nháy trong quan sát và nhỏ con cá đang bò mồm cau. Van Arsdale đứng đó và tiếp tục nhảy mất một con thú săn mồi...

Cuối cùng thì thầy cũng mở ra lời phá tan bầu không khí im lặng:

"À, em Van Arsdale... Tôi vừa mới đọc tấm giấy của em. Net chữ em đẹp lắm... Em ngồi xuống đi."

Thầy cố gắng trở giọng trầm ấm khiêu gợi, và cảm giác trái tim thầy nhảy đồng mà gần như 30 năm qua rồi nam im ảm chửa lan nào thôn thốc. Thầy ngồi xuống theo... cảm thấy tiếc tiếc và vẫn còn thắc mắc là tại sao thầy không biết cô nữ sinh này trước đó: chắc rằng nàng hay ngồi ở cuối lớp nên thầy không thấy chăng?

Theo lời mời của thầy, cô Van Arsdale cũng ngồi xuống nơi diện, nhờ là cô tình cờ cái váy bị trượt lên cao ngay khi nàng quang chân qua, để lộ một vùng trắng trắng hình chữ "V" với năm ngón vàng hoe ngấn ngấn mà thầy không chắc rằng có thể thấy hết, những số tổng cộng phong phú của thầy về vật vờ đó còn làm thầy hồng hân nhiều. Thầy bắt đầu thấy nóng nực, mắt nhìn thẳng vào đôi mắt nàng...

Nàng mang một cái bốp da màu xanh tươi, lật nó lên rồi để che lại, nàng lấy ra miếng khăn giấy tờ đó ra và bắt đầu nhấc nó:

"Em... Em không biết phải nói điều gì," nàng bắt đầu thút thít, quét dụi vào đôi mắt. "Em biết thầy đã phát hiện ra bài viết của em là gian trá... em muốn nói, về bài viết em copy của thầy. Nếu đó không thể tha thứ, em biết, những em phải tốt nghiệp lần này, nếu không Ba em sẽ giết em chết. So là... Em có 3 người anh em, họ đều rất học, và trách nhiệm của em là phải làm rạng rỡ tông, mà em kẻ cả không viết chính tả đúng được thì làm sao mà giành lấy cho nó, sau này em biết mình chẳng làm nên trò trống gì." Nàng lại thút thít và quét nước mắt. "Em không biết phải làm sao! Em không thể nghĩ được điều gì để viết, em ghét Nữ Học, hai năm nay là tệ nhất trong đời của em! Tất cả em chỉ muốn được là người nói thật, là người vô tội những em không có thể nào nói điều đó cho Ba em được... ông ấy luôn muốn một thằng con trai để học thành tài và tiếc thầy không có được; và em dù là gái phải nắm trách nhiệm hy vọng sau cùng. Làm ơn đừng

cham rôt em , thay Covington, em sẽ làm bat cỡ nhiều gì nữa nữa lâu lâu nay . . . Bat cỡ nhiều gì thay can ô em!"
Va nang bat lâu khóc nhỏ mồm .

Thay Covington muốn nũng nịu và nhen nhen "an ủi" cô nữ sinh bé bỏng, những van chớ đừng bỏ vì nỗi nặng nề của ông già này này lên thanh cục to và thay biết rằng bat cỡ giây phút nào cô Phipps hoặc ai nữa có thể xuất hiện để bat qua tang sở lên lút của thay.

Thế là thay chớ biết ngồi rồi nói :

"Bây giờ, em đừng khóc nữa . Em không phải ngồi lâu tiên cô van nữa nữa thôi . Thay này nhìn vào học bạ của em mua học này rồi, và thay chắc rằng em này biết, em không thể nào kéo thêm lên mốc trung bình nữa . Những thay chắc chắn rằng cô vai thôi em có thể làm nữa nữa để lấy thêm điểm ...

Ngồi một giây để quan sát sở biến rồi trên khuôn mặt nang, thay nói tiếp:

"Thầy này giải quyết khá nhiều van nữa cho học sinh một cách thanh công, em biết rồi . Nói tóm lại, ..." thầy trỏ qua bảng giòng thuyết phục, "thầy sẽ tổ chức một buổi hội thảo tại nhà thầy cùng với một số học sinh sau giờ cơm tối hôm nay để bàn thảo và bình luận về nữa tại luận ngữ của thầy, và cũng là nữa tại bài viết của em lần này . Thế thì tại sao em không ghé sang nữa tìm tôi thêm, em có thể lấy thêm nữa nữa 50 điểm cho bài viết lần này," và không cần nữa nang lên tiếng thay lật viết xuống ghi lại nữa chớ một cách tàn nhẫn .

Thầy nói thêm: "Chớ cần 10 phút nữa bỏ tổ trường tổ khu chung cô em ô thôi nhà của thầy. Thầy sẽ nói em ô nữa . Nhưng 8 giờ rồi và kết thúc trước 11 giờ . Em nghĩ sao ?"

Cô nữ sinh nhìn lên, mắt lấp lánh vào ánh mắt soi mói trên khuôn mặt nhen nhen của thầy và cô em , net hai hoa toa ra khắp khuôn mặt xinh đẹp của nang nhờ ánh sáng cầu vồng 7 sắc toa trên trời khi mà hạt tia rồi thành linh xe tan lan mây nhen sau cơn mưa vừa dứt . Nang đồng nhờ thay vui hôn, tuy van còn nữa mắt lần tron trên gò má lần xuống nú cô em quyen rũ khoe ham rang trắng nhen .

"Thật không ha thay ?" nang hỏi, hít một hơi nhen vào long phổi, và nú cô em của nang nở ra nhờ một cánh hoa, làm mem nhún nữa trái tim của cô giao sở trung niên lang man, những làm tất cả cô em của thầy nhen lại nhờ bang nữa. "Em có thể tôi nghe thay thuyết giảng ? Thay có ý thật vậy sao ? Em có thể nữa nữa 50 điểm ?"

Thầy gật đầu nhen nhen những ánh mắt van không rời khỏi thân thể mềm mại của nang. Nang hỏi ai ngại với ánh mắt rồi rồi nang hít mũi, dụi mắt và nhen dạy tiên về phía bàn của thầy và lấy tam giây ghi nữa chớ của thầy, rồi bỏ vào bop ngay nhen.

"Cam ơn, thay Covington," nang tho tho, nữa cấp mắt mô huyền nhìn thay, "Thầy không biết nữa nữa cái này có ý nghĩa với em cô nào . . . Em sẽ tôi nhen nhen, xin thay hay nói em." và nang xoay rồi giây cao gót lại và khua lên nhen gạch bôn ra ngoài, nhen cửa lại nhen sau lưng nang và bỏ lại thay, van còn ngồi sống, với cái miệng nữa ha ra trong khi cái thói nhen ben trong nhen quan thì công và dạy nhờ cốc tiên các nữa nữa gọi lại trong bao giây, chớ thang lên nhen quan...

Chieu nữa thay tam rửa sạch sẽ nữa chuẩn bị cho một nhen tuyết hao. Mọi thứ đồng nhờ nữa nữa hoan chớ, những chớ cô nữa thay Covington còn ngại nhen về giờ nhen: 8 giờ rồi thì cô le hơi tre cho một cuộc vui kéo dài. Những nghĩ lại thì van tốt hôn hết, vì thay van còn thời gian giành cho cô Phipps chieu này nhờ nữa hòa tổ tuần trước, và nữa là cô hơi nữa trút bỏ gánh nặng khat khao đức tình, vì thay này qua sang thang và cần sở giải quyết sinh lý mau chóng sau khi hình ảnh Deborah xuất hiện kieu diêm trước mặt thay. Thay nghĩ : không chớ nhờ vậy mà tốt hôn khi gặp Deborah...

Va giờ phút nữa cùng tôi, không xe dích một ly, cô Phipps thanh khiết nữa nhen và gọi nhen vào cửa nhà thay, bôn vào. Không chớ thêm nữa giây phút nào , tổ trên lau thay lao xuống ôm chặt lấy cô Phipps giết phang hết cut áo trước ngực. Cô Phipps ngạc nhiên nhờ chớ bao giờ thay sở cương cương của thầy, những cô cùng mem nhún ra nhờ bot gặp nữa, mặc tình cho thay hao hao xe phang nữa cái coóc-xe hong lòi ra rồi gọi bong nữa trắng nhen. Rồi chiếc váy nhen cùn còn không nữa che chiếc nú non cùng bỏ thay tuôn tuột lên cao. Thay cương nhen xô cô Phipps ngã sập lên ghé sa-long và tuột mạnh chiếc quần lót vải lụa trắng xuống ngang nú . Cô Phipps chớ kíp nhen lên thanh tiếng sung sướng thì cảm giác một thói thò ran rồi tổ phía sau chet giữa hai nú mình. Nhờ không còn biết thế giới này hiện hữu nữa, cô Phipps cảm giác cô em nữa mình bỏ nhen chat thút ao ao nhờ cái máy bút-tông. Nhen nhen cô ra lén lang nhờ nữa nữa phục hóa cho gương mặt nữa nữa tròn treo hôn. Thay tham lam quang tay ra trước rồi lấy vú cô Phipps bop một cách đam bao trong lúc mong thay cô này mạnh về phía trước làm cho chiếc ghé sa-long phải ken mình chớ nhen. Trong lúc cô Phipps còn chớ hoang hơn với cơn dai dôi thì cảm giác hau môn mình thật chat. Thì ra thay này nhen cương vì cơn loạn nữa bat chấp sở nhen y của cô Phipps lên vào cửa hau . Sở bỏ chat nữa không kéo dài nữa nữa lâu, thay không còn chớ nói khi tình thế này rủi nhau chạy ao ao qua ông đàn ... Tiếng thét sau cùng của thầy và cô Phipps cùng kết thúc cho cuộc hoang loạn thỏa mãn. Cô Phipps nữa một phen hé ha ra về ...

Sau khi coi Phipps rời khỏi nhà, thay Covington tam rỗi và thay áo quần, quyết định ra ngoài để dạo mát. Giồng cây đu đủ chĩa của Luan Non lên cùng lúc bỗng nhiên trên hành lang, thay Covington bả bỏ xuống rồi trên con đường hồng Tay, dọc theo công viên với giồng song lộ lộng lẫy . Mát trời tháng Giêng vừa mới bắt đầu ngả bóng hoàng hôn . Mát nồng song anh lên cho thấy gối nhô tới hình ảnh ấm áp của cô Phoebe Phipps đang ngồi bên đôi bàn viết của thay vào chiều nọ, áo của cô kéo ngay ngắn lên phía trên, rồi ra một vùng như hoa trắng toát trước mặt thay. Cô cười phết-ma-tuya của thay ra và thế là thay lại một lần nữa thỏa mãn với dòng nhòa nước tràn lan khắp nơi vui của cô ...

Khi thay đã yên gan cuối chân rồi và mát trời đã soi sáng mặt nước hồ , hình ảnh ấm áp đó lại hiện rõ hơn trong đầu thay nữa, khi thay đang nhô lại thay đã làm thế nào để chom ngó lên tới phía sau lưng của cô Phipps, và cả hai bàn tay thay suông sa vào nơi vui con con của cô . Phoebe Phipps với thể hình mảnh mai, cô lại hấp dẫn với thay, những nơi như hoa của cô thì sản xuất và ấm áp hơn tất cả những nơi khác cùng một chỗ như đồng vật to dài của thay. Lúc đó thì chỉ có thay xuất hiện, cô thì không – một chuyện mà ít khi thay để xảy ra cho tình nhân vào những dịp khác trong suốt 'sở nghiệp' tình dục của thay .

Khi thay đặt chân tới ngã tư và rẽ sang đường Bắc dọc theo bờ sông, hình ảnh đó của cô Phipps đã mô tả nỗi nhớ; nó lại hiện về một cái môi mềm mại, nhiều màu sắc hơn, với nụ cười và khuôn mặt xinh tươi của nàng Deborah van Arsdale đang lay mạnh giấy ghi nhớ của thay tới trong tay, rồi quay gót và lại lướt rời khỏi văn phòng . Thay hình dung một bức tranh khêu gợi với chiếc váy ngắn bó sát khoe bộ mông do ông trời khéo tác, và tổng tổng thay tới tay trực tiếp tới chiếc quần lót bên trong đó, nhờ làn da trắng mịn thay một món quà, và nhìn nhận nó một cách vui mừng không tị .

Hình ảnh chiếc quần lót trắng hình dạng chữ "V" lại vút qua trong trí thay, lúc mà nàng ngồi xuống, cheo chân ngang để cho thay có thể chiêm ngưỡng một hơn nữa nhô lên làm bang vai satin nơi bắt lên giữa bên . Thay còn có thể tưởng ra được cái màu long lanh là gì đang sau lớp vải kia, trên cái gò nhỏ nhỏ đó – nó có lẽ sẽ là vàng óng hoặc nâu nhạt phủ lên mái tóc của nàng ? Có thể thỏa thích hoặc dấn sâu hơn chăng ? Và thay hy vọng rằng, bắt cổ màu gì và chất liệu ra sao, thì nàng đã cắt tóc gọn gàng quang khuỷu tay am thanh theo kiểu của các cô gái nổi bật ngay nay . Nếu cho lỗi lầm ném vào nỗi cao tột sạch sẽ đó, thì chắc rằng sẽ mang nhiều khoái cảm cho nàng hơn hết. Thay dám chắc thế và khi đó thay sẽ thích thú để nghe nàng rên những tiếng khoái cảm trong cơ thể .

Thay liếc nhìn đồng hồ – 6 giờ kém 5 – chỉ còn hơn 2 tiếng rồi nữa thì thay sẽ kiểm soát xem chất liệu và màu sắc am mao đó ra sao ...

Bỗng vào tòa nhà số 438, ngang qua căn phòng tiếp tân bỗng trắng hoàng sáng trong với nhiều loại hoa tươi tắn . Bám nút cho cây đu đủ xếp lại, thay đã thăng mây lên tới tầng thượng và bỗng vào căn hộ của thay . Xếp đặt tất cả cây đu đủ, cặp tạp và rồi gang tay loại da trơn lên kệ, rồi căn thân mang chiếc áo khoác vào tủ, và rồi dọc theo hành lang vào phòng ngủ, vừa cười luôn chiếc cà vạt, thay vào tam rỗi, cáo rau cho sạch sẽ . Làn tóc hai trong cùng ngay thay lấy ra cái áo vest xám thay thích nhất : màu rêu nhạt vài phùng – tới trong tủ áo. Thay mặc áo sơ mi kiểu Pháp vào, cài tay áo bằng cúc bạc . Cuối cùng, thay mang vào đôi Bally nên mà thay đã đặt hàng từ bên Luan Non một tuần trước đó.

Chuan bè xong xuôi, thay rời căn hộ và dạo bỗng cho tới khi bỗng trước nhà hàng Việt Nam mà thay thích nhất với cái tên "Nouveau Saigon", nằm trên đường Broadway, sáng trong, đặt tiền với tất cả hầu bàn đều mang gang tay trắng . Ông Trần, là người chủ nhà hàng đã hướng dẫn thay tới một cái bàn riêng biệt và bưng tay hai cái, với vào tay một cái, cuối đầu chào với vẻ hiếu khách. Thay hai lòng, sở vui vẻ rời ra cả khuôn mặt rất tươi của thay .

Sau buổi ăn tối thịnh soạn, thay trở về nhà và tìm vào phòng sạch sẽ để lại những tờ tiền nhỏ rải khắp nơi trên thế giới , phần nhiều là tờ các đồng nội tệ nổi tiếng . Tối nay nên thử nhiều hơn thông lệ những thay chỉ lướt qua hồ nữa thì chuông cửa vang lên . Thay mở màn cửa nhìn xuống, Deborah van Arsdale gọn gàng trong bộ áo quần đặt tiền đang nhìn lên , thay ra hiệu cho nàng mở cửa vào . Cùng lúc thay tắt máy computer, đóng lại ô quay rêu để rót hai ly Armagnac ' 57 và cầm sẵn trên tay . Ngay khi thay vừa bỗng nhiên cửa trước, nàng van Arsdale cùng vừa bỗng vào . Không vội và nhờ nơi với cô Phipps, thay bỗng tới xuống cầu thang, và nhìn chào nàng:

"À, em van Arsdale, thay rất mừng là em nên được . Em ngồi xuống đi," thay trở giọng trầm ấm truyền cảm, khẽ chạm vào cánh cửa của nàng rồi nhẹ nhàng khép cửa lại .

"Nếu thay cắt đứt em," thay tiếp tục nói và giúp nàng cởi chiếc áo choàng nên ra . Nàng rời cái bốp da nhô màu xanh nên tới tay này qua tay kia khi rút tay ra khỏi áo cho thay để dang giỡn tay áo .

"Cảm ơn, thay" nàng nói lí nhí ra vẻ e lệ, và liếc nhìn vào căn phòng sáng trong với nhiều vật trông bày đặt gia .

"Nhà của thay đẹp quá , chắc tốn rất nhiều tiền phải không thay ?"

"À phải rồi, cũng khá," thay trả lời, xoay tới tư thế quan sát tới mặt với nàng, và bóng chet lang trước nét kiêu diễm của nàng . Arsdale không phản, chỉ một ít son môi, đường viền mắt đã làm khuôn mặt của nàng trở nên ngay ngắn đáng yêu . Nơi tai nàng treo hai giọt cam thạch chuỗi vàng tròn tròn thật kiều sa. Miếng nàng luôn để mở nhỏ nhòa hoa hồng lúc cổ nằm.

Những gan thay, Deborah Arsdale đồng hồ thép hôn thay đồng, và rồi thay nhận ra rằng nàng không mang giày cao gót, và thậm chí vì sao lại kỳ! và nàng lại mặc loại áo dài cho buổi tối nay, chắc rằng nàng có ý định gì đây. Với màu vàng nhạt của chiếc áo và váy, và sợi dây nơ màu xanh lá cây nằm quanh eo nhỏ nhắn, trong nàng thật vừa vặn với mái tóc màu vàng mát ngọt. Những tờ tam nhìn của thay có thể thấy nổi bật màu ngọc của nàng vun cao tạo thành ngàn ô giữa hình chữ "V" nhỏ nhắn.

Thế là thay nhìn xuống, chẳng liếc vội cho thỏa tò mò rồi nhìn lên tiếp tục cuộc nói chuyện để trả lời câu hỏi vừa rồi của Deborah Arsdale:

"Không tiền không phải là tất cả, chắc chắn mua nổi những thứ đẹp?" thay hỏi, anh lên núi đồi ham chơi, có tình huống nguyên khuôn mặt tươi tắn về phía nàng.

"Em không bao giờ nổi biết đến những thứ đẹp tiền đâu, thay. Bởi vì em không có gì cả!, nhà em không khá giả đâu!" Nàng nhớ lại tranh ảnh mặt hoặc sang của thay, và cả hai cùng cười.

"Thật ra, phần lớn em tiêu xài trên việc mua sắm," nàng tiếp tục, "Nhớ bộ áo em đang mặc đây. Thay có thích bộ áo này không? Em có tình mua chiếc mặc tới hôm nay..." và nàng từ từ xoay vòng tròn để thay làm cho chiếc váy xoè ra, khoe hết cả chân thon dài. Nàng nói tiếp trong lúc tiếp tục xoay tròn: "Loại vải này bằng tơ lụa tốt của thập niên '50s. Em mua nó hồi tuần qua ở một tiệm trên đường Amsterdam. Bà già giàu ở khu phố có hàng loạt áo quần cũ những hay còn mới tinh. Cách đây vài tuần, em mua nổi một cái áo nỉin hạt chuỗi chỉ có \$7 thôi!" Nàng mỉm cười và chớp mắt vội về ngay nơi của cô nữ sinh vừa mới lớn.

"À, nhìn đẹp lắm," thay đáp, vội về mặt tươi vui, dù thay thích cái loại áo ngủ hôn kìa; thay tiếp tục, "Sao chúng ta không vào phòng khách nhỉ, không khí ở đây sẽ thích hợp cho cuộc nói chuyện thân mật hơn." và thay hướng dẫn nàng, một lần nữa vòng hồ trên cũi chơi khi nữa tay quang ngang hông nàng, và cả hai bước đều vào giữa phòng lớn.

Phía Tây căn phòng là cửa sổ cao tới đôi mắt trần nhà, và nhìn ra khung cảnh Manhattan nằm trên sông Hudson. Phía Bắc là khung cảnh chiếc cầu George Washington với dãy đèn chuỗi chớp tắt sáng theo đường vòng cung tỏa sáng thành một vầng trăng. Xa hơn về phía Nam là bãi tàu, nổi bật sang bóng loại đèn thủy ngân màu xanh trắng. Phía trên bên sông là tòa nhà Palisades với đèn chiếu sáng và đèn chiếu sáng lấp lánh emerald xa lộ miền Tây, tạo thành một chuỗi hạt trai lấp lánh nổi bật trên viên ngọc bên bờ sông chảy dài theo con sông Hudson. Nó là một trong những cảnh đẹp nhất ở Manhattan này!

Nàng Arsdale gật đầu xuống bàn, hướng về cửa sổ và chiêm ngưỡng cảnh vật về đêm thật là em dịu tình tứ.

"Thật đẹp quá!," nàng thở thè, và cảm giác một bàn tay nắm ở trên vai nàng.

Thay hạnh phúc và biến chuyển lên lang theo con mèo, những vầng trăng chiếu theo bàn nàng và thay nữa làm rung. Cô nàng từ từ xoay lại và nữa mặt nhìn lên. Nói mặt nai chớp nhiều lần, và nàng nói:

"O, em biết rồi. Váy là không có ai ở đây và sẽ tới đây cho cuộc thảo luận này, ha?" và nàng mỉm cười nồng tình cho câu nói rồi.

"Phải, Deborah. Em là một cô gái hiểu biết. Có lẽ thời Nam tôi sẽ có ngôi tôi học, hôm nay thì không cần nữa khi chỉ còn có tôi ta" Thay trả lời, gần gũi mỉm cười gần gũi.

Nuôi cười nồng của nàng Deborah Arsdale gần gũi hôn cả của thay:

"O, chuyện rồi có sao đâu, thay. Không có ai ở đây thì càng tốt. Sẽ tiến hôn rồi cho thay cứ thế truyền đạt kiến thức cho em, ha? Có lẽ chính ta của em dở và ngớ ngẩn thì kém, những em biết cố gắng chịu đựng thay."

Nàng hát nhẹ mái tóc vàng mát sang bên và tiếp tục mỉm cười hồi quyền rũ, và bây giờ không còn chút nào nét thô ngạo nữa rồi. Nàng nói tiếp trong khi thay ngó ngóai ra nhìn nàng nằm xuôi:

"Em biết học phụ nào sẽ giúp em nhớ thế nào," nàng tiếp tục, nhún chân may ra về chu đáo rồi cả tới van rồi, "Em đã học nhiều nhờ vậy rồi, từ khi mà em nhập học cách đây hai năm. Thay có thể hỏi giáo sư Arbuckle, ban giám hiệu trường, ông ta là người thay phụ nào trước tiên và là người rất hài lòng về khả năng đáp ứng của em, hay là thay Samuels, phụ tá của thay, thay ta là người cuối cùng tán tỉnh chiều chuộng em. Vậy chỗ thay nghĩ em làm sao vào học nổi trường này chỗ? Vào học lớp thay nữa? Nếu không có học phụ nào ở các thay biết yêu trợ giúp thì niềm học bài của em chắc chắn còn hàng đống và không thể lên nổi. Những giờ này em có niềm học tập loại khá, và em hy vọng sẽ khá hơn khi học xong lớp của thay, sau khi đáp ứng sở nói hỏi ở thay" và nói thế thì nàng nữa hai tay cao lên ra phía sau lưng và từ từ kéo phết-ma-tuya xuống; cùng lúc cô bỏ giày.

"Em không làm cho thay hài lòng về bài luận văn, những chắc rằng sẽ thỏa mãn những chuyện khác cho thay..."

Trong vòng giây lát, cô nàng nổi bật mặt đỏ giao viên, chỉ còn lại quần áo lót bé tẻo teo vai lộ ra om sít vào thân hình hoàn mỹ, nữa nói mặt đỏ tình về phía thay.

Thay không thể đồng ý chuyện thay đổi tính trong đầu lại có kết quả suông sẽ nên thế. Tại sao, ngay cả thay không cần tốn chút nỗ lực nào để dụ dỗ, hỏi han về gia thế, học hành, sở thích của nàng chỉ cả mà cũng có thể đạt nổi mục đích. Thay cũng không cần phải nói với cô nàng về bài luận nữa.

Nàng nữ sinh cũng không cần mất thời giờ nữa thang vào mục tiêu. Thế thì cũng tiện cho thay chỗ thay cô ngô rang bát cô nữ sinh văn khoa nào cũng lý thuyết, luận lý hoặc văn học dài dòng cả ít nhất vài ba tiếng đồng hồ trước khi cô đi. Và thông khi phải mất thêm nhiều thì giờ mỗi lúc luôn luôn quan sát của họ. Chuyện này cũng còn tùy là họ làm bài test trên cô nào, nếu qua test thì họ càng có chiều hướng đang chán lẽ lang hôn cho thay chen vào nam giới.

"Ne, . . . tớ này thay gọi em là Deborah cho thân mật nhé? Tớ khi chúng ta thâu hiểu với nhau nhiều, thay sẽ nhờ chúng nên tìm một chỗ nào tiện lắm hôn, em ài hôn" và không cần phải nói rồi thay lại đặt tay nàng cũng hướng về phòng ngủ, tiện tay lấy luôn hai ly Armagnac rót ra hai ly, một nữa cho cô nàng.

"Gọi em là Debby thì càng hay," nàng gật khi thay hướng nàng theo ngang qua phòng sách,

"Thay nghĩ thay sẽ quen gọi em là Debby thôi . . ." và chợt thay thắc mắc là cô nàng muốn làm nhiều chi mà sao tỏ ra thân thiết lạ lùng, một cảm giác nguy hại chợt hiện với thay lần nữa. Cô phải nàng có tình gay gắt thay? Nếu là thộc sở, chắc nàng đã có chuẩn bị từ trước. Những thay vì nghi ngờ nữa thì thay lại gật, "Tot lắm, thay gọi em là Debby."

Thay ngồi lên giường, ngáp ly Brandy, cùng lúc cô nàng Deborah Arsdale cũng trở về, ly rượu khẽ rung trong đôi tay là một cốc khẽ song sanh, nàng cúi ngang mặt. Cô nàng nhìn thay xuyên qua ly rượu này với sắc vàng lấp ló.

"Thay có muốn em chờ đợi cho thay hay là thay muốn chờ em?" nàng kích gợi hỏi tiếp, rồi hợp một ngụm rượu mạnh, nuốt nhẹ nhàng qua cuống họng, liếm nhẹ đầu môi, và nhìn thẳng vào thay chẳng ngại ngùng chi. Thay thay bát đầu môi hơn, nàng nhón lấy cốc lên và cuộn chiếc lưỡi tròn quanh chiếc môi dưới liếm lấy giọt rượu còn đọng.

Bây giờ vì giao viên thộc sở không còn mang tới chuyện ai chờ cho ai nữa, sao cũng xong. Chẳng lẽ này là thay còn muốn mặc vest và cả vật cho tới khi nàng chẳng còn lại chiếc cốc-xe và sì-líp hoặc trần trụi, thế thì thay thay yên tâm hôn, và cô về thay sẽ luôn luôn chờ đợi, chờ đợi hôn.

Khi nàng tiến đến điểm này trần trụi trở về mặt thay, dùng môi đầu ngón tay thay bát đầu bay nhảy trên thân thể của cô nữ sinh tinh khiết cho tới khi khác hẳn mẹ, thì thay ngừng lại tiến về phòng thay nữa, trút bỏ áo và trở lại trong bộ áo sang trọng Vivella, và bát đầu cô bỏ chiếc quần lót của nàng, và cô bỏ quần áo thay, này nàng lên giường và cô . . . sau vào trong ngôi cô nàng.

Nếu thay thộc thì cũng phương pháp, thì bát cô ai chắc hẳn tiết dục lành tốt nhờ nuốt hết, trần truồng gan nhỏ không còn sợ mà sát nào bao quanh cô quan sinh dục to lớn của thay, và sẽ luôn luôn phun ra một tràng ren rả mỗi khi thay đập mạnh vào tan bên trong, lên cao cả kinh hàng, cô khi còn cao hơn nữa, mà chẳng còn có ngôi cut của tớ cùng môi cô thế nào cần nói.

Những đêm này thay có nhai hồng khác, thế là thay trả lời, "Bát cô gì mà em muốn, em cũng!"

Cầm lấy ly rượu, cô nàng vui và cần ly Brandy và đặt lên bàn. Nàng bên tiếp tới trở về mặt thay biểu diễn màn thoát y ngoạn mục nhờ còn trần trụi mà trở về vui nhiều của An sao, và cuối cùng là đôi vú lộ ra khỏi, dùng đầu ngón chân kẹp lấy và hút tung vào phía góc phòng. Hoàn toàn trần trụi nhờ lúc sơ sinh, nàng trở trên ký ức nhảy múa trở về mặt ngôi thay lúc này chẳng còn chút trần, không chớp mắt.

Bây giờ thay bát đầu thô mạnh hơn khi ngắm nhìn toa bạch ốc với năm reu vàng lun phun, nhờ vài rau của trai báp chín. Thay muốn xuống sa-lô vào sát bên ngắm nhìn cho thỏa nỗi những chửa kịp làm thế thì nàng nhờ con mèo không nheo trốt sát bên thay cũng gan nên nói thay còn cảm giác luôn luôn nóng của nàng phát sinh từ hàng triệu lợi chân lông đang thoát hơi dục.

Thay bỗng chợt lạc lòng giữa biển cát sa mạc khát khao một ngụm nước mát và không còn chờ đợi luôn nàng, hỏi hai lần vào giữa hai đùi nàng sẽ uống cần giêng thách thức hồng. Deborah mệnh mang chìm đắm trong dục lạc với mọi cái vuốt hot sạch nước từ trong ngôi tiết ra. Hai tay nàng lại banh rong nam lấy tóc thay xe mạnh vào trong, thay vật và nên cương bạo lấy ngực nàng bóp mạnh. Nàng thét to sung sướng và đầu gối, chợt ngồi dậy xô ngã ngôi thay ngang và sức sào tìm lấy dòng vật tuột của thay sẽ giải thoát trong miệng. Phoi hợp nhiều luyện với sở liếm mút, bàn tay nàng xoay quanh nôi ngọc hạnh làm phút chốc thay phải van lơn, "Debby, đừng để cho thay xuất tinh. Thay muốn sẽ giành làm tình."

Deborah dăm loạn vớt hết áo quần quy mọp xuống nhờ một nỗi chờ mong lên trời môi gọi thay không che. Thay hiện ngang mang lấy dòng vật áp sát nên mong nàng thúc thang. Deborah phản trắc phải ru lên thông kho dồi những lần rồi thốt man rồ quật xô xa vào mong nàng. Nước mát nàng rồi ào ào xuống tan này những không làm cho thay một chút vui may sát phát nàng tới tại.

Sau đó, cô nàng Arsdale lại luôn thay nữa nên tốt lành, chẳng những một mà hai lần bằng những thế thức tối luyện của thay, và bây giờ tới lượt thay, sau khi trở lại phòng thay áo cả hết áo quần, thay rút ngôi lên giường, áp sát bụng sau lưng nàng. Tớ này thay sẽ vào ngôi nàng, với cô quan sinh dục còn căng cứng chờ đợi sẽ giải thoát nữa lâu. Cả hai trong đó thế "nội muông chấp sau" này mình theo nhịp. Rồi thay này nàng ngửa ra, cô trên ngôi nàng, cam sau với tan cùng, chẳng sau

nữa giờ nàng gan nhỏ phát rên vì cơn đói thì thấy lát nàng trở lại cho cô lên mình thay và rồi tay thay không ngừng nắn bóp lên vú làm cho cô nàng ngửa cao, mắt nhắm hồ, mắt ngước lên trần mà chỉ còn thấy một màn sương mờ ảo. Rồi rang lại hơi nữa thật nóng khoai cam liên hoan không dứt... những chuyện gì rồi có lẽ hỏi kỹ lại: thay không thể nào mà không nhớ ý tôi cái cảm giác tuyệt vời kia lại rất xa hôn nửa keo dai keo mãi – sống hôn nhiều so với trước kia, và thay vì gục ngã kiệt sức thì thay lại tiếp tục và tiếp tục, giông bão dồn dập nhờ nửa thang vào một thế giới kỳ ảo phù phiếm mà hoan rang chuyện gì rồi huyền biến khác thường. Thay cứ bay lên cao nhờ một cái vòng xoay tít con tạo không khả năng tổ chức và chế độ nên phút vô vụn tan nát. Cái cảm giác tốt cùng cô tăng lên làm cho thay tưởng chừng cô thế con người không thể nào khám phá được tới mức độ, dần dần cảm giác rồi hóa thành đau đớn, rồi nhờ dung lỏng làm rách nhẹ một lỗ hổng giữa hai ngón tay cho máu rịn ra theo vết thương. Thành lĩnh thay lại cảm giác một sự rung chuyển trong bụng và một sự quan sát gắt gao ngay giữa kinh hoàng, hút mạnh lên đây hồng thay về phía trước. Cô quan sát đức thay trở nên phình to ra hết cỡ rồi một cơn giông bão cho tia phong cốc mạnh bay thẳng ra ngoài xuyên qua bụng, lên ngực và xuyên vào da thay, làm cho cảm giác nhỏ bé thiếu sót. Cái giông bão bắt đầu xoay vòng, mạnh hơn nhanh hơn nhỏ vào sâu trong cái xoay nên bắt đầu, nhờ bay vào trong quỹ đạo với hàng tá thiên thạch trang phong ào ào vào mặt. Và thay có thể nghe tiếng thay là hét bang một giọng bùng của một người con gái; rồi tất cả đều trở thành một năm vữa nóng mềm, chế độ ra một màu nên tôi bao trùm nhỏ là ngon nên cay rồi thôi tất cả con lại chut khỏi trang bay lơ lửng trong không khí nên khi tan biến và mất nên bao kín khắp chung quanh. Vào ngay phút cuối cùng trước khi bắt tính, thay tưởng rằng đang rơi vào cõi niết bàn...

Tuy nhiên, Malcolm Weatherby Covington đã không chết. Mà còn hôn thế nữa: thân chết đã chế bại thay. Thay đã sống lại, nhờ là nhờ tại sinh trên trái đất.

Thay nam rồi bắt đầu chổng nam phút mà dường như vô tận, chột tính dục khi cảm nhận một cái gì đó chạm rai trên đầu, dài ngoằn, hình ong nửa công nửa mềm từ từ rút ra khỏi bụng dưới thay, rồi trong một cái lợi môi là ghe gôm đã hoen ố... giữa hai đùi thay, theo sau là một loạt tia phun trào ra thẳng từ của tình dục theo hướng ranh chạy dần xuống hậu môn của thay và nhờ xương giông nên lại thành vung.

Lúc này thay tưởng rằng dồn dập thay qua tai công không phân biệt nữa là nữa, những cảm giác hút hàng trong trái ối giữa hàng dưới nhỏ khô nên sẽ to mồm của thay. Vì sẽ trong trái rồi mà thay ngốc nữa lên nhìn người rồi, những thất kinh ngạc rồi thay trước mặt mình là một người giống hệt thay nhờ anh em sinh đôi. Người rồi đang trần truồng, đây lưng và là nên ông vữa môi thỏa mãn chuyện tình dục, thỏa mãn cho thay, cho vì giao sở Covington, bay giờ đang nam ngựa lồng trên giông, đang cặp đùi trang ngắn của nên ba róng tenh henh. Thốc vậy: cặp đùi trang non na của thay đã công an rang thay Covington đã biến thành một người nên ba.

Và nếu người kia đã biến thành thay, thì thay cũng đã biến thế thành Deborah van Arsdale, ngay cả hai nút ruồi ở bên vú trái cũng chuyển qua ngay vùng chơi không khác biệt gì.

Thay Conviton nâng cái đầu xinh đẹp của thay lên và ngay liền rồi cảm nhận một sợi tóc ông ả màu vàng mát chạy dài qua rồi vai gay gay của thay. Nhìn xuống dưới, thay phát hiện ra hai bầu vú đã phình to ra với hai núm vú con công công bao quanh bởi rồi quang vui chu vi 2 cm màu rồi hồng. Thay vội vã bắt đầu theo bản năng – cúi chơi chổng lật – rồi tìm kiếm cái gì ở bên dưới.

Chỉ sớm sau khi thay bắt đầu và nhìn xuống, thay thét to bằng giọng nữ khi đã thay cái gì ở rồi (và cái gì không còn rồi): một cái nải bụng vụn vụn trên mền bông nhàn nhàn giữa hai hồng no tròn, chạy dài xuống rồi là... một cái gỗ mù u lên lửa thỏa những hàng long một rớt màu vàng mát. Vì long lửa thỏa nên thay có thể thay được hai miếng thịt hồng hồng tách rời thành khoang hồng giữa hai đùi của ông mà vữa rồi người rồi, rồi rồi này, vữa rút ra cái dồn dập to lớn màu nâu sẫm do lúc này mà sát vào âm hơi quá nhiều.

Qua kinh ngạc với những gì trước mặt, thay vội tay xuống rồi chắc rằng cặp mắt thay không hoa và... Trời ôi! Những ngón tay của thay chạm vào vùng thung lũng hoen ố mà thay quá quen thuộc khi sờ mồm nên ba – những không ai xa lạ hôn là của chính thay, ranh ranh ra với cái cảm giác vùng chạm bằng những đầu ngón tay. Thật không nghi ngờ gì là thay đang mơ vào âm... của thay !!!

Không! Không thể nào! Đây chế là ao anh mà thôi: thay không thể nào có cô quan sát đức của nên ba được... Không! Thay làm sao mà có! Nếu ối thay lan quan chế may mắn rồi rồi những bản tay thì và chạm thốc te: thay có tình này xa bản tay ra khỏi rồi nhờ rồi chạm vào rồi nóng. Rồi thay hít hơi thật sâu rồi thét to thêm lần nữa, những người rồi – với hình dạng khuôn mặt của thay – nhanh nhẹn dùng bản tay nên ông bóp chặt vào miếng thay. Thay liền bỏ khác chế, có tình chổng chơi những chế con thay nữa sức mạnh thôi.

"À, hạnh phúc rồi, thay!", người rồi nói bằng giọng của thay trầm ấm truyền cảm, "Tại sao thay phải là? Thay không phải thích ngấm thở rồi sao? Có lẽ thay không nghĩ rồi là thật? Đây, xem nè, tại sao thay không sờ rồi no lần nữa," và

thay ta dùng sức kéo bàn tay búp măng nhô nhẵn của thay xuống và ấn nó mạnh vào bờ phản sinh dục môi của thay, đây may ngon tay vào trong . Ngồi ở công côn giuê cô: "Nói cho thay biết đi : Có phải nhớ thật hay không ? Cái ... thật rồi!" ngồi ở hoi, và buông tay của thay ra, và bàn tay thay cùng con nỉe nguyên trong vỏ trí.

Không thể phát ra nữa lời, rồi mắt thay Covington tròn trảng, nhớ chỉ cấp mắt của con ngựa cái non sô set khi nó bò sấp lật chuyển gieo giống lan đầu tiên và khi thay con ngựa đực giống to kenh thúc sâu cái đồng vật vào bờ nỉe của nó, thì khi qua xoang mũi, ngay đầu lên không gian . . . ngay cả cấp mắt thay trảng bet nhìn chăm chăm vào môi thỏ , những cùng là khoảng không mô ao. Thay chỉ dần có thêm nữa vài phút trước khi một bàn tay mạnh bạo lật lên miếng thay đây ngỗng đầu xuống gọi . Thay cần tay ngồi ở và ngay ở cảm giác đầu rất bồi cái tát tay vào mặt; rồi mắt to xanh lơ môi của thay bỗng ủa trao hàng lệ và thay sụt sùi nức nức .

Ngồi ở nơi thêm:

"Nghe này, thay Covington. Nghe cho thật kỹ đây . Bờ ốc môi của thay có thể có van nỉe chut xíu nỉe hiệu, những hay cỡ lang nghe nữa ."

"Thầy thông rằng tôi là Deborah van Arsdale sao . Thầy thông rằng tôi chỉ là một cô nữ sinh xinh đẹp cho thay 'chôi' nỉe rồi lấy niềm tốt sao, những tôi thốt ra không phải Deborah van Arsdale: Thay mới là Deborah van Arsdale . Tôi là mui phụ thủy chính công đây . Tôi sanh ra ở Anatolia cách đây gần 2000 năm và đã sống qua nhiều thế hệ với nhiều quốc gia trên thế giới . Thay vừa trải qua nhiều mà chung tôi thông gọi, bằng một danh từ rồi chắc riêng biệt là . . . a . . . a . . . sô "hoa thân của giới tính". Chuyện này rồi với tôi thật quá đáng . Những cho thay thì có lẽ thay phải chờ đợi . Những chẳng lo gì, vì thay còn thật nhiều thời gian để tìm hiểu ."

Thầy Covington lan nữa lại dần có quyết liệt đôi sô không che của ngồi ở, những vẫn không gạt hai kết quả gì . Cấp mắt ông đồng nhớ muốn lon trong lên tới đầu vì tốc gian mà chẳng biết làm gì hôn là lang nghe.

Ngồi ở nơi tiếp:

"Chờ chut hồi cho âm bụng đi, thay ôi! Dân có nhau làm gì cho tốn sức – thay chỉ là con nhỏ 20 tuổi ngô nghech thôi, và không phải là chuyện nào thay cùng làm nữa hết . Những ít ra thay có quyền nữa giải thích . Chung tôi ai cùng biết thay, thay không . 'Chúng tôi' ở đây có nghĩa là Hiệp hội Phụ nữ Tôi cao bí mật. Chung tôi đã quan sát thay từ lâu rồi . Hôn hai năm qua tôi đã chờ đợi ngay nay để kết án thay . Tôi rằng thay đã ranh ranh: một nữ sinh trẻ, nam ngựa lồng ra cho ngồi thay kính men thoa man sinh lý để lấy niềm tốt . Thay thích làm chỗ gì ? Và con biết bao nan nản khác nữa bỏ thay vui đáp sinh lý ."

Thầy Covington lắc đầu, rồi mắt xanh to môi mẹ vẫn con tròn xoe và rộng rộng hai hàng lệ .

"Gì rồi ?" ngồi ở nạt, bàn tay thay ta cup lại nâng sau mang tai, vô nhờ ke nỉe, "Nói to lên, tôi không nghe nữa . O, thay chờ biết ha ? Ne, hãy cho chính thay một cô hỏi . Thay có thể ngạc nhiên tốt không chừng ."

Thầy Covington gặp chuyện kinh dị bất ngờ qua nên không biết phải ở thế nào, và chỉ có thể thu thập nữa ít lời từ ngồi ở . Thay không có quyền chọn lựa nào hết nên chỉ đành biết lang nghe, và thế là mui phụ thủy lại tiếp tục:

"Tôi đề kiến bao cáo cho biết thay đã du di tổng cộng 1003 ngồi ở năm ba từ 1975 đến nay, không tính luôn tôi . Vay ra là 1004 . Thay đã ngủ chung với đã sơ sơ đã có ít nhất là một lần . Thật không ngờ là thay đã làm cho 16 ngồi ở trong sơ họ phải mang bầu và một phái từ từ sau khi phá thai . Chung tôi nghĩ rằng họ sô của thay qua nang nâng phải bỏ trống phát . Ngồi ở nhìn thay phản quyết:

"Vay là van nỉe đã giải quyết : thay sẽ giữ nguyên là Deborah van Arsdale cho tới khi thay ngủ với 1004 ngồi ở năm ông khác nhau và xem có thích hay không . Chung tôi còn nghĩ rằng rồi là sô trống rỗng nhẹ, vì nếu chung tôi bắt thay gánh luôn sơ lan thay ngủ với 1004 ngồi ở kia thì có lẽ thay phải ngủ với năm ông ít nhất là 7000 hoặc 8000 lần thì mới đủ . Sơ ra thì thay còn may mắn : thay chỉ cần ngủ với mỗi ngồi ở năm ông một lần thôi . Ô . . . đó nhiên thay có thể ngủ với một ngồi ở năm ông hôn một lần nếu thay không ngại và có thể thay sẽ không ngại thiệt vì tính nết của cô nữ sinh có tên Deborah này, những nó không nữa tính .

"Rồi, sớm khi thay lật nữa sơ thu, thì thay sẽ chuyển lại nhờ cu – nếu thay vẫn con muốn làm giao viên, những nếu lật thay bỏ mang thai thì thay phải giữ nguyên là Deborah van Arsdale mãi mãi cho tới chết. Đó nhiên, thay càng chung cha càng nhiều, thì càng sớm trở về nguyên hình của vỏ giao sô kính men. Vay là rằng nên rồi rằng rồi rồi , thay phải cần than từ nay rồi . Những chẳng lo, thay còn quá trẻ không có gì với cả . Nên nhìn một cách khách quan chut ."

Mui phụ thủy trong hình dạng của thay ngừng lại để xem xét phản ứng của thay . Thay thay giống to cấp mắt xanh sô set không chớp nhìn thang vào mũi, đồng nhớ đã hiệu rõ, nên thay ta nói tiếp:

"Và trong khi thay thì hạnh sơ lồng ganh vac, tôi sẽ thế thay dạy học và tôi sẽ làm tròn bổn phận . Tốt hôn hết là thay nghĩ để tôi thế thay quá lâu – có thể tôi sẽ huy hoai hình tổng của thay bằng nhiều cách thức, nên thay phải rằng sức hôn mỗi nữa . Hãy tính toán đi ! : nếu ngủ với nhiều ngồi ở khác nhau cùng một đêm, thì thay sẽ hoàn thành sớm, chỉ có 3 năm thôi . . . con nếu muốn sớm hôn nữa thì thay phải làm thêm cả vào cuối tuần .

Ngôi nôi ngồi nói nôi nôi cho mọi lời nói của thầy ta ngấm sâu vào trong não thầy . Thầy ta không chắc rằng thầy nãi sang thóc thì công việc nôi, những cung văn muốn nói cho rồi :

"Và sau này, thóc hành luôn với tôi, lúc này không tính và thầy văn con phải ngủ ít nhất 1004. Những tôi có thể sang long giám sát cho thầy một lần : chỉ nhờ thầy thầy thích, chúng ta có thể làm ngay, và ngay cả nếu thầy không thích thì tôi có thể biến cho thầy nãi mẹ vì với khả năng của tôi, càng lúc càng khả hơn sẽ làm cho thầy sung sướng... Không cần nói thêm nữa, làm rồi thì thầy mới hiểu ."

"Bây giờ, tôi sẽ lấy tay tôi ra khỏi miệng thầy nếu thầy hòa là sẽ không là hết . Và không nữa cần tôi nữa . Thầy hòa không ?

Ngôi nôi chờ đợi phản ứng từ vô giao viên và thầy gạt cái não với mái tóc vàng mát xinh đẹp xác nhận . Ngôi nôi ben rút tay về .

Thầy bắt não ghen ngạo, lập bap nói : "Ngôi . . . ngôi . . . ngôi không thể nào làm vậy nữa," thầy rút lên bằng giọng nôi, "Ngôi . . . ngôi sẽ không bao giờ nữa dùng nữa !"

"O, vậy sao ? Thầy sẽ tố cáo tôi là một con phụ thủy sao ? Hoặc là một kẻ dốt học sinh sao ? Ngay cả nếu ai mà tin thầy nữa, thầy cũng không nên nói xớ te với bạn thân thầy vậy chứ , thầy không thầy hay sao ? Và thầy không nghĩ rằng thầy sẽ trở lại làm vô giao sở văn khoa trong thân thể của Deborah van Arsdale chứ ? Thầy sẽ luôn nhớ rằng thầy là ai và là gì (nôi là một phần của sở trông phạt), những chỉ trong vòng 1 hoặc 2 tiếng nữa thì thầy sẽ tuyệt nhiên không còn biết bất cứ thứ gì trong văn học thế kỷ 18 nữa – thầy có lẽ đã quên gần hết rồi . Vậy, cho phép tôi dự đoán: Hay kẻ tiêu sở của bài luận ngữ của chính thầy viết xem . Ai cũng biết về ông ta cả mà giờ đây chỉ có thầy mới không biết. Kẻ này, kẻ xem có nữa chăng!"

Mũi phụ thủy ngồi ngửa ra, xếp tay và chờ đợi . Thầy nhìn lên trần và cố gắng nhớ lại :

"Bài luận ngữ của Covington . . . hôm m m . . . là ngôi sang chế ra phản đối em bé ? Tại sao ông ta lại có tiêu sở chứ ?" thầy tỏ hơi, nhìn ngó ngác với cặp mắt mờ tỏ hơn sở và ngay ngồi .

Ngôi nôi đe dọa:

"Không phải Covington, thầy à . . . trong thế kỷ 18 làm gì có Covington biết sang chế ra phản đối . Hơi của bác số nôi là Boswell, chẳng lẽ thầy cũng không nhớ ra . Thầy xem, thầy nãi có bộ óc của Deborah van Arsdale rồi, chứ không riêng gì thân thể . Hay viết thử thảo luận văn bản gian nhất xem – coi thầy viết có đúng chính tả và cú pháp câu văn không . Thầy không viết nữa rồi . Kẻ luôn khi ký tên thầy cũng sẽ ký 'Debbi van Arsdale,' với cái hình vẽ mặt cười vòng quanh chữ 'I', bởi vì nôi mới chính thức là thầy."

Thầy nhìn ngó ngác, thế là ngôi nôi phải hỏi lại :

"Thầy có hiểu tôi đang nói gì không ?"

Thầy can chat mọi đôi và những cặp chân may lên, buông mọi và gạt não lia lóa, gần nhớ mọi xuống, trả lời bằng giọng bông, "Hôm , tôi nghĩ tôi hiểu : Tôi là thầy, và thầy là tôi hay là gần nhớ vậy nữa ."

"Giỏi lắm, bé à! Chỉ vài giờ nữa thôi sở nôi thoải của bé sẽ gặp nhiều rắc rối . Và tôi phải thu nhận, thầy! Là tôi rất là sung sướng vì khả năng hiểu biết của tôi bây giờ vô cùng tốt . Thầy thất là tại ba – từ nôi và nay của thầy tôi sẽ có cô hỏi học nhiều thử . Con thầy thì không cần phải tranh giành với nhiều nữa ông, cứ từ từ nãi! Tôi đã nghĩ rằng thầy sẽ nằm trong nôi và nay này ít nhất là 5 hoặc 6 năm ."

Mũi phụ thủy ngừng lại và mồm cười gian trá, chờ đợi phản ứng của vô giao sở .

Khuôn mặt xinh đẹp của vô giao sở đồng nhỏ to về lo lắng, và lo rất nhiều . Rồi cảm thấy hơi não rất: thầy nâng nôi chân thon dài một cách chất vật và cùng nôi nãi tại .

"Tôi nghĩ là tôi phải nãi về sinh," thầy nói bằng một giọng nôi nhẹ, "những tôi không chắc là biết cách."

Ngôi kia cười to, "Chắc không, em cũng," thầy ta nói . "Phong về sinh thì lúc nào cũng bên nôi . Em chỉ cần nhớ là ngồi xuống thì xong cả, và chỉ cúi sạch sẽ khi em tiêu xong . Nhớ lo, thầy, thầy sẽ biết làm thế nào mà . Cứ từ nhiên, làm thử thì biết . Nôi con để hôn thầy nghĩ . Nhớ là nhìn cho kỹ thầy ở trong kiếng . Những nhớ ô nôi qua lâu . Phải nhanh lên: chúng ta còn có chuyện quan trọng phải dự xếp . Tôi cho thầy năm phút (và thầy ta liếc nhìn chiếc Rolex); nếu lâu hơn thế thì sẽ biết tay tôi . Nãi nãi! Thầy có thể khoa tra lại nếu thầy cảm thấy từ nhiên hơn ."

Vì sở miền công nôi mà vô giao sở phải ngừng dạy rồi khỏi giường, với và nãi vào phòng về sinh, nôi mong của thầy lạc lõng trong trời, và cặp ngực trần nôi nôi xo ra trước nôi nữa cùng lúc làm cho thầy thầy là là. Chờ tôi nữa ngừng thì thầy đồng lại, e ngại, nhìn xuống và nác hôi vì một trang nhòa trang rã ra trôi theo nôi chảy xuống . Nãi một bàn tay nôi bé vào giữa hai nôi và cúi nãi, thầy bước vào phòng về sinh và ngừng cửa lại, không khoa .

Một khi nãi trong phòng về sinh, thầy Covington nãi thang tôi bốn cầu và ngồi ngay ngắn xuống, chỉ vừa khi ngừng nhom dậy vì cảm giác mát lạnh xát vào móng nãi . Ngại ngùng, thầy kéo bàn ngồi xuống và ngồi xuống nữa, bop chat hai bàn tay

vào đầu gối, và đặt đôi bàn chân xuống lên chiếc chổi hai ngón cái chạm sàn, ngó hoa thân của thầy nói không sai – thầy đã biết cách rồi tiêu. Tờ nổi nổi một tiếng rít se se phát ra, và một giọng nồm phồng ra giữa hai núi thầy làm thầy vừa kinh ngạc vừa thích thú.

Thầy cần than lâu chùi, nhận rõ ràng cái mềm mai ô nổi nổi thật nhạy cảm, rồi nâng lên và tiến về bên trái, nhưng đột nhiên trong những chiếc khăn con bằng nồm nóng; và bánh nở ra bằng khai ngón tay nhỏ nhắn, khi hô mỗi chạm chu và cần than làm sạch hết chất lạ còn lại bên trong. Thầy cần phải rửa nồm và giặt sạch chiếc khăn nhiều lần trước khi tay hết dính chất nồm keo vẫn còn dính trong mình thầy. Ý nghĩ về chuyện thầy đang làm chột nháy tóc tam trí của thầy, những thầy đã làm rồi và làm chính xác nữa, không mạnh bạo và không làm xột da vì móng tay dài. Thầy làm rất khéo léo nhờ là một người phụ nữ!

Sau khi xong xuôi, thầy tới bên chiếc gỗ đặt ô sau cửa để nghỉ ngơi – với cái miếng da học không nói nên lời. Thật vậy, Deborah van Arsdale thật là tuyệt vời mà thầy đang ngắm nhìn đầu tiên với chiếc quần lót chiếc mỗi lúc này thời trang ô trước mặt, và khi thầy lại nhìn kỹ hơn – trời! Nó là số thật! Thầy đã thay số phần chiếu của thầy nữa! Chẳng cần nghĩ ngợi gì là thầy và Deborah van Arsdale đều là một.

Vì tò mò, thầy lại đưa tay xuống bên cạnh giác sở mềm mại của thầy ô nổi nổi. Nơi mềm nổi còn mềm hơn cả những cơ gai đã đi qua trong đôi tay: chiếc quần gian là thầy chổi bao giờ sẽ vào vùng nhạy cảm rồi bằng chính bàn tay nhỏ gọn của thầy. Thầy còn nhìn khám phá sau hôn nữa, những chột nháy kia bên ngoài đang chờ thầy quay trở ra, nên thầy tranh thủ làm nốt chuyện tò mò.

Thầy la thầy bắt đầu nam ngó ra sàn và tìm kiếm: thầy tra hai ngón tay của một bàn tay vào hai nếp thềm, bánh mềm bên ra, cùng lúc khom mình xuống để đang rong hai chân ra tìm kiếm đôi cánh hoa lan nở ra nhỏ trong các phim thức vật, bóc bạch tất cả cái róc rởn hong tối tối bên trong ra ngoài.

Miếng thầy ha rong và đặt tay kia lên gối; thầy lắc đầu nấc hô kinh ngạc, rồi nấc hô nữa khi thầy rút hai ngón tay từ trong nổi ra và vùi và đưa lên trên nệm gối – ngón tay của thầy đã hoen ốt chất nhờn nhờn – một cái ngon khác biệt thầy không thể chối từ. Mặc cho kẻ kia bên ngoài chờ đợi thầy, thầy từ chối cảm giác thêm nữa ô trong nổi, và nhiều lần thầy muốn đặt nồm khoai cam.

Kẻ nổi thầy bùm và xoa dịu lên vù; chúng hô to so với bàn tay nhỏ nhắn của thầy. Thầy thật thích thú với sức nóng của chúng và với cái rung rinh mỗi khi bóp chặt cho hai cái núm lắc lư. Thầy nhìn khám phá thêm vài cái khác ô cô thể mỗi mẹ nữa những thầy đã nghe kẻ kia bên ngoài tang hàng – cơ tình nhạc cho thầy mau trở lại phong ngu. Thầy la và giao viên, gan nhỏ thật vụng, cup ngang sẽ khám phá kỹ thu và vùi và trở lại phong ngu.

Ngồi kia đang nam chân dưới trên giường, với bộ y phục của thầy mặc lúc này. Ngồi nổi mang cặp mắt kiếng của thầy và đang chạm chùi nồm sạch, ông ta bỗng nhớ đã biết thầy trở lại những không hề tò mò về nỗi biết. Vì giao sẽ nâng nổi một lát nhìn ngồi kia chạm chạm với số gian dối, những chiếc nổi nồm, "Tôi lạnh quá," và ngồi kia ra vẻ không hề ý tứ, thầy la thầy chùi vào trong men, keo chân lên khỏi đầu, nam nghiêng cơ tình tranh ne chiếc nồm lỏng lẻo và cơ chân lại run bầy bầy. Sau nhiều phút nồm sạch im lặng, ngồi kia ngồi thẳng dậy, cúi bộ mắt kiếng và xoay mặt về phía và giao viên đã biến thành Deborah.

"Tôi nói, thầy," ngồi nổi bắt đầu, "đây là bài báo hay do thầy viết. Nó giống như là một bài luận đặt giải vậy. Nhưng không? Tôi có nên đọc nó cho thầy? Tôi biết thầy thích nghe xem thầy viết ra sao lắm," và ngồi nổi liếc qua cái hình thể cuộn tròn trong chân đang mập mạp nơi:

"Tôi lạnh quá," và giao viên nhanh bộ cặp, "tôi không muốn nghe bắt cứ bài luận nào, và tôi không biết gì về nó cả. Tôi chỉ muốn ôm hôn chút thôi."

"Ồ, vậy thôi sao?" ngồi kia trả lời, ngập ngừng. "À, trước nổi tôi có muốn nói với thầy vài điều trước khi thầy ra ngoài, những điều thầy muốn ôm thì tôi có thể chờ và chúng ta có thể nói sau. Vậy làm cho thầy am trước. Tôi nghĩ tôi cách."

Ngồi nổi nói xong thì cúi bộ ao, những và giao viên, vì nam trong chân nên không thầy ngồi nổi làm thế.

Và đôi sẽ kinh ngạc, và giao viên có cơ cảm giác tam men bù tung ra và một bàn tay – không phải của thầy – trượt vào giữa hai chân thầy từ phía sau và bùm vào bộ phận sinh dục mềm của thầy. Toàn thân thầy nảy lên, và thầy xoay mặt lại qua vai để nhìn ngồi kia cách mặt thầy vài phần, khấn vào mặt thầy.

"Nổi, làm ơn..." thầy chong cổ, vung vẩy để tránh ne, những bàn tay kia đang mềm mại hai nếp nếp ẩm thân của thầy, bùm chặt lại và gối thầy nam im. "Không... nổi mà... làm ơn nổi..." thầy cố gắng nài nỉ nữa, nhưng chiếc nghe giọng của thầy lại phát lên, "Ồ... ừ..." là một tiếng ren rừ ngay khi một ngón tay của ngồi nổi đã đi vào gò mông của thầy và bắt đầu chạm rai thăm dò vùng nhạy cảm của thầy mà gan nhỏ liên tục bắt đầu rừ đột nữa. "Ooohhh, sống quá vậy," thầy ren, keo hai gối đang xa cho tới khi chúng chạm vào ngực; thầy không ngừng ngắm nhìn mình lên về phía kẻ kia, cho ngồi nổi từ từ tiến: rõ ràng là thầy đã không còn từ chối nồm nữa.

Sau một thời gian ngắn, bàn tay nỡ rút về và thay cảm thấy ngỗng kia nam tới cạnh thay và trôi bỏ phần sinh dục tròn lúi to tạt vào giữa hai đùi thay từ phía sau, chĩa đâm sâu vào, mà chưa ra nó chạm rải dọc theo chiều dài của mạng âm hộ và lên trên cái gò nhỏ nhạy cảm, và hôn nữa lên nữa nhúc nhích của thay. Cùng lúc thay kinh dị khi biết rằng thay nữa tay nam lay động vật bằng bàn tay nhỏ nhắn nhẹ xoa nắn. Vì giao viên có vẻ thích thú nên cảm giác cái dầy com nằng lăm lăm trong tay, cảm giác nó to nên nó không khép nữa ngon tay lại nữa.

Vậy, tại sao, thay lại phải thích thú hoặc thất vọng? Chắc là, thay nữa qua quen thuộc với chiều dài của nó và chủ vì không kính của chính thay trước đây. À, ừm rồi, thay còn không ngờ nó lại to hơn thay nghĩ nên mới kinh ngạc với cái gì thay nữa có. Có thể sẽ lâu lắm nếu chờ gì nữa qua to và qua công lại đâm vào cái quả nhạy cảm, mềm mại mà thay nằng cảm giác lúc này. Thay thấy hơi sợ...

Lúc này cái căng thẳng với cảm giác mới lạ của ngỗng nữa và cảm giác cái ghê gớm của ngỗng nữa ông nằng nữa tranh trong tổ tông của thay: giữa khoái lạc và khoái diệu. Thay quyết định tạm thời lãng quên đi, vì sợ việc bay giờ nữa nữa này nên lúc không còn có thể van hồi.

Ngỗng kia rút động vật về, ngừng lại – mãi mãi thay cũng không ngờ rằng – lần đầu tiên thay lại này lui lại nhẹ nhàng nhận một cái đâm từ phía sau vào mình thay, nóng mạnh hai nếp thịt thay ra cho tới khi chúng tạo thành vòng tròn chữ "O" bao quanh lại ông động vật, và nhúc nhích lên xuống vào trong mình thay cho tới hết chiều sâu bị hạn hẹp của bị phản sinh dục nữ thay, mà có thể nói rằng, sau hôn một lần nữa – làm cho thay hợp hơi ngạc nhiên. Cap mất thay mô to và nạc hồng, một phần hơi ngồ ngộ sung sướng nhiều hơn, một cảm giác tuyệt vời khi nữa xâm chiếm bởi một ngỗng nữa ông với thân nữa cư kinh khủng!

Bay giờ nên sẽ nói cô và chạm, làm cho thay tưởng chừng nhỏ hơn vì sướng, nhờ chưa muốn thét to, những rồi nhanh rồi ỷ nữa bàn tay lên miệng, ngậm chặt hai hàm vào nữa ngon ngọt, can rết...

Thay nữa kềm chế lại là thét, những nữa không cần nữa tiếng "O!" khi ngỗng kia thúc mạnh hết sức vào trong, làm cho thay thấy hơi buồn.

Khi kia nghe nữa tiếng rên nữa thì ngừng lại do xét, "Tôi làm cho em nữa à? Em có muốn tôi ngừng không?"

Sợ thất vọng liên tục len lỏi vào khuôn mặt xinh đẹp của thay, và đôi mắt ngạc nhiên của thay (không phải kia), ngỗng nữa nghe một giọng nhỏ nhẹ cất lên nằng, "O, làm ơn đừng ngừng, đừng ngừng, cứ việc đi..."

Kia kia, tuy nhiên, ngừng hẳn – ngừng và lay ra, những chưa nữa này lần vì giao viên xinh đẹp ngồ lơng ra giông. Núi của thay bỗng bật xa ra ngay khi kia tới thế và nữa sau vào thay, và nữa chân thay trong vòng thốc giông cao cả nữa thốc trên không chỗ nữa. Thay này rạp bàn tay nhỏ nhắn, nam ngon đang rộng thành bốn hình chữ "V", sau xuống vùng nằng bụng mềm mại, ngay vờ trên kính hàng, sao cho vờ nữa sờ vào của kia, nằng rút ra này vào bên trong mạng nhạy của âm nữa. Bay giờ, mong của thay bắt đầu lạc lõng cùng lúc thót ngỗng lên cao và bắt đầu lạc đầu trai phải, kia ca nên chặt bàn tay lên mong nữa. Xoa tròn.

Và rồi thay thét to hơn bao giờ cả – toàn thân co rúm lại khi cảm giác cô bập nằng chuyển dần cơn sướng chạy khắp châu thân.

Vì giao viên kìa ai nam ngồ lơng ra nữa, nữa không còn lạnh, với một vùng hân ướt ô dỗi, một nỗi mà có thể biến cho thay nhiều niềm mát ngủ nên phục vụ sinh lý cho nữa ông sau này, những lúc này cái niềm ướt nữa thay không mang tới, cap mất nằng hồ, thay nam nằng mệt với làn da bóng láng tròn mơn vì hơi nóng ra. Không cần hỏi thì cũng biết thay nữa thỏa mãn lắm rồi! Đa dỗi hôn bao giờ hết.

Thật rồi đây là giây phút tuyệt vời nhất khi mà thay chợt nhớ về thốc chặt của thay là ai và những chuyện sau này thay phải không nữa. Ý nghĩ tham kín lại vụt qua trong óc thay: "chưa có thêm 1003 lần nữa thôi với cùng số ngỗng nữa ông khác nhau nữa thế!" và thay bắt đầu hơi meo, khi mà cơn dục tình nữa trôi qua chưa còn lại trong thay một cái tưởng lại phụ phàng, không kia khi nghĩ tới cái cô hơi mang thai nữa. O, làm sao tưởng nữa lúc này khi trai tìm phụ nữ của thay chợt nữa lại nếu biết rằng thay có thể bỏ thủ thai rồi! Chưa tới cho thay còn chưa biết là chủ ký rung rỗng của thay nữa tới chưa! Thay không thể nữa cô hơi nữa xây ra nữa, và lần sau chắc sẽ can thận chu nữa hôn.

Nội tâm của thay, tưởng nhiên là vô nghĩa, cho vì giao viên Covington kính mến, dù bỏ nột trong một thân thể kiêu diễm và bỏ nữa khiến bởi một cô nữ sinh 20 tuổi, và dù mất hết tất cả trí thông minh nữa nữa, thì vẫn có tâm hồn của ngỗng nữa ông ở bên trong, không bao giờ nữa hoan toàn che phủ, gan nữa nên chịu nữa những cú thúc mạnh xuống mặt nữa (ít nhất là thêm 1003 lần nữa), của số giao hợp với kia chưa nữa tính một lần. Không cần biết rằng thay nữa bỏ biến thành ngỗng con gái dot nát: thay có thể không bao giờ quên những gì nữa trải qua và sẽ nhớ nữa nữa nhiều lần nữa trong những ngày sắp tới, nữa biết là sau mỗi số rang bước nữa thì hạnh.

Và rồi là cái nghe thuật của số trông phat: vô giao viên sẽ hoàn toàn bỏ nhot trong cô thế của năm ba và không thể công cau duy chẻ để chấp hành và thỏa mãn, và giữa thời niệm sung sướng rồi còn có những cái không hay cho lắm, những cái bất tiện (mà thấy sẽ hiểu trong vòng nam nữ, khi mà phải chịu đựng tình huống bất thường của tâm sinh lý, khi mà triệu chứng hành kinh đau bụng lại kéo đến), cái quan trọng nhất của tâm linh thay vào là năm ông, vì thế sớm sau thì thay sẽ nhận cái "năm ông" rồi hôn cả cái năm ba phải chịu số hạnh hạ sinh lý để thỏa mãn cho mọi người. Hoặc có khi thay lại phải mang bầu – mãi mãi biến thành Deborah.

Số căng thẳng giữa cái mỗi cái thỏa mãn tuyệt vời không thể tả và mặt trái của nó là số chịu đựng nỗi đau của tình thân sẽ thông xuyên nữa thay vào con đường đau khổ cùng khổ lúc này năm mang cho thay hai hàng khổ lẽ, chẻ vì năm là một người thu nhận cho số thỏa mãn đức vọng của năm ông, mặc dù cái thân thể năm ba của ông lại cố thực đức ông 'hay yêu thích' nó rồi. Và, căng thẳng hôn, không cần biết rằng thay bỏ hạ thấp nhân phẩm và bỏ treu ghẹo bôi bôn năm ông đam mê, thay sẽ sớm phát hiện rằng, lan tôi này thay sẽ còn tệ hơn nhiều.

"Tôi giờ phải dạy và rồi rồi, thay," người nói, "năm hôn 11 giờ niệm và những người nếp chắc cũng không còn nữa ra đường một mình trong niềm vắng nữa. Theo tôi, tôi không thể bỏ trong thay khi nữa em trở về phong trời. Tôi thấy rằng thay chẻ nữa tôi có ít tiền và tôi cũng chẻ nữa thay ngân quỹ, thế là thay không thể rồi taxi – thay sẽ phải trở về nhà và nhô ... cần than."

"Vay hay nhất quan áo len – đừng quên, áo quan của thay và giày để ở phòng khách, và thay sẽ tìm thấy quần lót ở góc phòng bên kia," người nói ra nhiều lời với lòng ban tay hồng tôi thay, "Và thay nên trở lại chùi cho sạch sẽ hôn nếu không thì thay phải mang thân thể hơi ham trở về nhà. Hiểu rồi, trẻ lắm, và tôi cần phải giải quyết luôn phần tôi. Lẽ ra, thay yêu men!"

Vô giao viên xinh đẹp khon kho lại từ từ ngồi lên giường và quan men vòng quanh thân thể bỏ sát. Với một tay nam lay tam ra trái giường quan ngang ngực, thay ngước cam cao lên không trung nhờ một người năm ba đang làm dáng, và liếc nhìn qua song cửa vào kẻ kia.

"Người nói gì, rồi rồi này?" thay nói lên với vẻ chong chỏi. Tôi đang song ở đây mà!"

Người kia đáp ra vẻ chế giễu:

"Sai nữa rồi thay! Tôi mới song ở đây. Thay song ở trong phòng trời số 1127, mà thay đang ở chung với một cô gái tên là Tae Woon Kim người gốc Hàn và một cô gái khác từ Malawi tên là Celeste. Cửa khóa phòng ở trong bốp của thay rồi. Đây, tôi đã mang nó đến cho thay," thay ta nói, khi nữa cho thay cái bốp da xanh năm nhỏ.

Thay Covington nhận lấy bốp chẻ rồi lúc nào đó những thói quen tình trong rồi. Thay cần cả hai tay mới mở được bốp, những khi thay nghiêng qua, mái tóc vàng mắt phụ qua trước mắt và thay không thể thay được, thế bằng một tay thay vuốt ngực tóc qua và cùng đồng tác năng cánh tay nhẹ nhàng lên thật yêu mến, làm cho tam ra giường rồi xuống, nữa bỏ vũ này nọ của thay ra. Rồi thừa thêm một lần nữa, thay làm rồi bốp. Thay với và nữa hai tay xuống thì mới kéo tam ra lên quan ngang lại, và cùng vì làm rồi thế mà mới khám phá ra bị ngực thay có net nếp để nhờ vậy. Thế là thay đã học được một bài học quan trọng: vui không chẻ dành riêng cho nuôi nấng em bé mà còn nhiều chuyện khác.

Nhờ kẻ kia đã từng nói, thay là người học mau lắm.

Cả hai cuối cùng cũng thanh thản, thay lại nhất lên cái bốp, bấm nút mở ra và bắt đầu thích thú mở với xem cái gì có ở bên trong, kéo ra hết món này tới món kia và nữa lên mặt ngăm nhìn kỹ lưỡng – một đôi son môi, một cây lược nhỏ, một cái máy tính, một cặp áo mỏng, một cái chai chùi bóng móng tay, một cái chìa khóa cửa phòng số 1127. Rồi ban tay thay lại móc ra nhiều thứ bằng lót cho năm ba hiểu gọi kheo leo trong bọc nylon: thay ngăm nhìn với vẻ thạc mạt, hạ to cái miếng xinh ra và nhìn hơi kẻ kia là những cái này dùng làm gì, những kẻ kia đã xen vào để trả lời câu hỏi rồi:

"Chúng là bằng vệ sinh rồi thay, loại này giành cho phụ nữ này. Bỏ trở vào rồi – tuần sau thì thay mới cần."

"À, san này, thay sẽ phát hiện rằng Debby van Arsdale gặp trở ngại mỗi khi niệm số qua hôn 10 (bất cứ gì mà nhiều hôn 10 ngon tay của nàng) – cho nên thay phải nghỉ vài ngày để cho chắc chắn hôn khỏi phải dính bầu: nó có thể là ngay mai hoặc hai tuần nữa tính từ bây giờ, tôi không còn nhớ nữa. Nói chung, nó có thể đến bất cứ lúc nào trong tháng; nếu thay không thể hiểu công dụng những cái bằng vệ sinh này khi thay cần chúng, thì bạn cũng phong trời với thay sẽ vui lòng để chẻ bảo cho thay, tôi tin là thế."

Thay bỏ chet niệm với ý nghĩ là thay sẽ bắt đầu hạnh phúc sớm trong tương lai; tay chân rung rỗi, thay làm rồi may cái bằng vệ sinh vào trong bốp cỡ nhỏ chung làm phong tay thay, và tiếp tục tìm kiếm món khác trong bốp trong lúc kẻ kia vẫn tiếp tục:

"À, bằng lái xe của thay để bên ngoài, những đồ đạc, thay không có xe. Thay biết rồi, thay không có thời giờ cả ngoài sắc nếp ở trên người. À, thay tìm ra cuốn sổ ký 'check' ha, để coi."

Thay đã mở nó ra và tìm cách hiểu biết với khuôn mặt ngu ngơ nhờ là thay chờ bao giờ tìm thấy một đống những con số

dai ngoan the kia .

"5 con soi ghi tren ño la không ñung, ñồng coi mông voi . . . không phải 100 ngàn ñau"

Thật ra, thay không coi mông gì cả, kẻ cả không hiểu mức ñích của cái 'check' này dùng làm gì. Ngoài ra, van ñe tien bac hau nhô ña boc hôi ô trong bo oc trong rông của thay rồi, soi tien ma thay danh dum trôc kia coi nhô bay giô thay không he ngô tôi nữa.

Ke kia lai tiep tục:

"Sau khi thay ñi ra ngoài an trởa, toi se lay chuyen het tien của thay qua ngân hàng của toi . Va tien con lai trong nha bang của thay se la \$300, co le con ít hơn: Toi co the viet cho vai chi phieu va bo trong soi tien . Toi hy vong rang thay biet cách cân bằng chi phieu neu không thì se bỏ phạt . Thay co the gọi nha bang buoi sang ñe xem con lai bao nhiêu . Toi khuyen thay: ño la tat cả soi tien thay co ngoài vai bo quan ao va ño trang ñiem . . ."

"Va ñien ngay thờ Hai hoặc thờ Ba thay se nhan ñôc la thờ bao ñam tờ trôc bao cho biet la tien học phí của thay con chôa ñong va ño la lan canh cao thờ ba cùng la lan cuoi, la thờ se lay lam tiec bao cho thay hay la thay bỏ ñuoi khỏi trôc ñai học, va thay se phải tra lai chìa khóa va ñon ñi các thờ trong phong tro trong vong 1 tuần . Ñồng mong lay lai tien bao hơi luôn . Toi ña ñe cái ban ui ô trong tủ quần áo tuần rồi, va cũ lam rồi, nen ngô rang thay phải bỏ tien ra mua cái mới. . ."

Thay rồi rang ña hiểu hết hoàn cảnh ño nen to ve buon bã trên khuôn mặt xinh xinh . Thay xen vào lời nói thao thao của kẻ kia :

"Nh . . . nhu . . . những toi phải làm sao ñây ? Toi song ô ñau ? Làm sao toi co tien ñe song ?

Ke kia côi khi va ñap:

"Ne, thay, chuyen ño không phải là của toi . Ngay cả ñôa con gái nào không co oc cùng co the tìm cách sinh nhai, noi la ngô ñiep nhô thay, bo thay không biết dùng lời ñiem ño của mình sao."

Sở kho hiểu ña thay the sở sở set trên khuôn mặt nhỏ bé của thay : thay thôc sở không biết phải làm công việc gì mà kẻ kia ñang noi tôi .

"Toi . . . toi . . . không biết thay ñang noi y gì," thay noi chầm rãi, nhú máy va ñat ngon tro len go ma ngay ngoi, "trô phi thay muon bao toi làm gái nhảy hoặc thờ gì ño ...

Im lặng một lát thay noi:

"Ma ông coi ngô toi ñu ñiep ñe làm một cô gái nhảy không ?"

Ke kia gan nhô phạt côi . "Dô nhiên, thay ñiep làm, những gái nhảy ngoài cái ñiep ra thì cần co ky thuật , con thay thì chẳng biết ñách gì – thay con không biết các bôc cần ban nữa . Toi ngô là san nhảy không phải là nô thích hôp cho thay, thay than men . Hay ngô làm chuyen khác thôc te hơn ñi !"

Thay ngô trong giày lát, rồi cap mặt to mô lớn ra . Thay lay hôi va then thung cam nhan ra kẻ kia muon ñe ngô thay làm gì . Thay cam thay nhô muon tan vào mặt kẻ kia, những thay không dám .

"Không!" Thay rít lên, tức giận, "Toi biết ông ñang ngô gì . Toi se không bao giô làm chuyen ño . Toi tha chết!"

"Thì ñôa nào lúc ñau không noi vậy, những rồi ñôa nào cùng làm hết, tat cả chê vì tien thôi . Thay dô sốc ñe làm gái ñồng ñôc – ban phong tro với thay là cô Kim, cùng kiem tien bang cách này, vai ñiem một thang , coi ta cùng co quen với một soi chi nhanh co the chê bao cho thay vào làm . Gotham dôi vui an chôi co the là một nô thích hôp cho thay bat ñau , những hơi bat thay phải ñi kham tổng quát trôc khi thu nhận . Bôi vì hơi muon gái của họ phải sạch se ."

Ke kia ngô ña một lúc cho thay tồc tồc ra chính thay ñang nam trong phong kham tổng quát, chán ñôa cao , quay quay khi một ông thuy tinh ñam vào giữa . . .

Thay con ñang mô mang thì kẻ kia ñanh tênh thay trô lại:

"Thay se co cô hơi ñien những phong khách san 5 sao ô Manhattan . Thay se gap rat nhiều ñan ông co mau mặt nữa . Va thay se co the se co nhiều ño trang sốc va ao choang long ñôc tang – neu thay co the phát huy hết khả năng của một cô gái gọi hàng sang . Co khi thay lai may mắn gap ngô ño tốt nhan lay thay làm chong. Những thờ nhô the ñieu co the xay ra . Dô nhiên , là lời cau hơn se không tốt cho tồc lai sau này của thay, khi ngô ño thay se biết ra chán tồc . . ."

"Toi không muon bỏ quang ra ñôc, ông coi ngô toi the không?" thay chen vào, nhú máy ra ve chu tâm, ngon tay lai ñat len go ma ngoi nghe, he moi va ngôc mặt len tran ñe cần ño lời ñe ngô của kẻ kia . "Co phải là toi se ñôc ô khách san tốt nhất không ? Va co ngô ño thôc sở tang toi ao choang không ?" va cap mặt xanh lô của thay lai tron xoe va nhảy mặt , "Ông chắc không ?"

"Bảo ñam với thay!, ngô ño sắc ñiep nhô thay thôc sở co khả năng ño. Chê cần thay làm hai long khách hàng, ñồng chính choac, ñồng! trong bat côi hoàn cảnh nào mà bỏ ñính thai va thay se chắc chắn trô lai ñây làm lai ngô ño thay giao kính men trong vong ít hơn ba năm , con neu muon nhanh hơn nữa thì tôi ñây, ñap ông sinh ly cho toi . Le len: tre rồi !"

Gat đầu xong y, thay lại ngồi lên khỏi giường, một tay giữ lấy ngực rồi kho bò rột tam ra và rồi nhanh về phòng tam. Sau đó vào phòng tam ra quang ngang mình, thay rồi vào thay quần áo và trở ra phòng ngủ.

Ke kia, trong buồng ngủ của thay nữa, rồi chỗ sàn trên giường với về mặt hôn hôn và rồi tay chạm sau đầu, quan sát trong khi thay mặc vào quần lót và kéo cao lên, rồi ra cái vòng nải lưng bong bung vài sa-tanh ngay giữa kinh hàng. Thay khéo léo chech rồi cho vào và thụt lại áo ngực và mặc luôn vào các đồ khác. Ngồi trên cạnh bàn và đang cúi chân ra, ngón cái cao lên, thay thuận thức kéo cao rồi với nylon, rồi ngồi lên chỉnh lại dây kéo, xoay đầu qua vai, bên này rồi bên kia, sao cho có thể thay phía sau rồi cái lại. Ke rồi thay mặc áo vào, cẩn thận vuốt cho ngay ngắn buồng áo lụa màu vàng có tay xoe, và vuốt lại dây nải màu xanh nằm vòng quanh cái eo nhỏ nhắn.

Ngay lúc thay mang giày vào thì thay mới biết tại sao Deborah van Arsdale lại mang chân nứt lúc tới phòng: Ông ta biết rằng thay sẽ không thể mang giày cao gót rồi trở lại phòng trọ với quang trường xa thế kia.

Bay giờ rồi hoàn toàn thay xong, thay hát mấy nốt theo thói quen làm thay hồi ngạc nhiên với nhiều bộ đồ nhiên nhiên và rồi cẩn thận mang bop vào phòng tam và vài phút sau trở ra với mái tóc nhờn chải bôi gọn gàng và quần áo chỉnh tề, những thay rồi rửa sạch hết nét sơn phấn. Không có sơn phấn thì lại càng tiếp hôn với khuôn mặt xinh tươi tự nhiên của thay.

Thay bước tới giường và ngại ngùng giày lạt. Chộp mắt khẽ gật đầu lần đầu tiên, rồi cúi đầu hơi khẽ:

"Bây giờ mình tính làm ô này sao? Có một phòng trong phía sau dành cho người ô. Em muốn xin thay cho em ô lại. Em biết hút bụi, lau chùi; em có thể nấu bữa ăn sáng, và biết nấu mì tôm của, nguyên làm con sen của ông, ông nghĩ sao?"

Lần đầu tiên ke kia rồi mặt nhìn ngạc nhiên, nhiều lần rồi xa hôn đỡ đỡ. Vuốt cằm, ông ta ngẫm nghĩ về lời lẽ ngây ngô của cô giao viên hoa thân, rồi gật:

"Y kiến hay lắm, thay, chỉ có điều là món mì tôm của thôi. Những thay phải làm công việc nội trợ và giặt giũ, ủi đồ nữa. Và không có tiền lương gì cho rồi cả và thay phải, với bất cứ khi nào tôi muốn thay, thay rồi biết mùi vị của tôi rồi rồi, thì thay phải hơi gật. Những thay nên nhớ là những lần ngủ với tôi nhớ thế sẽ không nhờn tính vào số lần kia. Và thay vẫn phải làm việc nếu như mọi đêm, những thế tôi lại không muốn xai chung thay với người khác. Ngoài ra làm thế thì thay phải mất nhiều thời gian rồi hoàn thành 'công tác', những nếu thay không ngại bỏ trẻ nãi thì OK. Nói chung, cũng có nhiều cô ô... cho tôi."

Thay nâng mắt lên, với về mặt có chút hy vọng. Ke kia tiếp tục:

"Những lần này, thay không thể ô này tôi nay – thay phải trở về phòng trọ – rồi việc của thay rồi ô rồi – và tôi sẽ nghĩ về chuyện rồi rồi. Những không hóa. Rồi gọi phone tôi. Tôi sẽ gọi cho thay."

Thay cúi mắt xuống lần nữa, gật đầu gật nghech và không dám phản hồi, chỉ nói:

"Nhớ rồi, tôi rồi sẵn sàng. Tôi có thể mặc áo choàng của tôi rồi chỗ?" và thay nhất lấy cái bop da xanh từ giường lên.

Ke kia rồi ngồi lên và rồi thay ra tận cửa trước. Lấy ra cái áo khoác trên tủ áo, người kia giúp thay mặc vào. Thay cái lại nút áo, ngay cả không hề ý tới nút áo cái rồi hồng khác. Nhấc mắt lại lơ lửng trong rồi mắt xanh gật gật.

Ke kia mở cửa cho thay, rồi bop, mà vào rồi thay ta cảm hơi cho thay mặc áo, và kiên nhẫn chờ cho thay rồi khỏi.

Thay còn ngần ngừ thêm một phút. "Vay thì tạm biết," thay cuối cùng cũng thốt ra lời, bắt đầu thúc thít, và quay gót bước xuống hành lang, khua gót trên nền với cái bop xanh nằm nhỏ quang qua vài ánh sáng vào móng mỗi khi bước.

Ke kia chờ cho tới khi thay mất dạng, rồi ông ta rồi cửa lại và hồng vào phòng rồi lấy ly Brandy cạn hết. Hình ảnh trần trụi của cô Phipps với cái cái rồi hiện ra trước mắt ông ta rồi và ông ta mềm mại. Có lẽ ông ta sẽ mới cô Phipps rồi ăn trưa ngay thôi. Sau cùng nên: Những ngày thôi. Sau qua đông rồi qua ranh rồi với ông rồi.

Trong khi ông ta rút vào phòng rồi sạch tổng tổng rồi cái bao vật trôi bàn của cô Phipps và mở máy computer lên rồi tra lời emails và nhập ly Armagnac '57 thì Debby van Arsdale ô bên ngoài, trên con đường dọc theo me sông, lạnh giá với chiếc áo choàng bó sát lên tới cổ rồi cơn gió thoảng Giêng thổi từ sông qua, lồng lộng bước. Quẹo ngang góc rồi 112, nàng bắt đầu bước chạm lên rồi với rồi giày rồi thấp, hồng về căn phòng trọ và hồng về cuộc rồi mới của nàng. Cuộc rồi mới! Một mặt, nàng rồi cái khoi khăn trước mặt, những mặt khác nàng rồi nghĩ về – khi gió rồi chốt thôi qua lam tung lên cái áo rồi ra rồi chân thon dài – chiếc áo choàng rồi tiên mà nàng sẽ nhờn nhiều ke rồi ông tang. Debby van Arsdale ôm chặt lấy thân người qua chiếc áo choàng, rồi dừng lại nghĩ về cuộc rồi bị rồi sau này của nàng...

"Trời ôi!" nàng nghĩ, rồi trần nhô hơn rồi, "1003 lần!" nàng còn không tổng rồi làm sao mà có thể làm nhờn. Những nghĩ sao rồi nàng rồi xưa tan rồi số lo lắng. Nàng sẽ bắt đầu nghĩ chuyện rồi tiên cho sáng mai – và nàng rồi thôi let lên rồi, ánh sáng của thành phố hơi hiu hắt xuyên qua rèm mô của rồi hàng rồi túi thân...

Het

Kinh Bích Lành

